

KONTOURIA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 626 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΓΕΝΑΡΗ 2011

1 ΕΥΡΩ

■ Νέα εγκύκλιος για ασφαλιστικά θέματα

Κυβέρνηση κοινών απατεώνων

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Ο φράχτης του αίματος

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

■ Νέο σκάνδαλο διοικινών
Πουλάνε καρκίνο
για να βγάλουν
υπερκέρδη

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

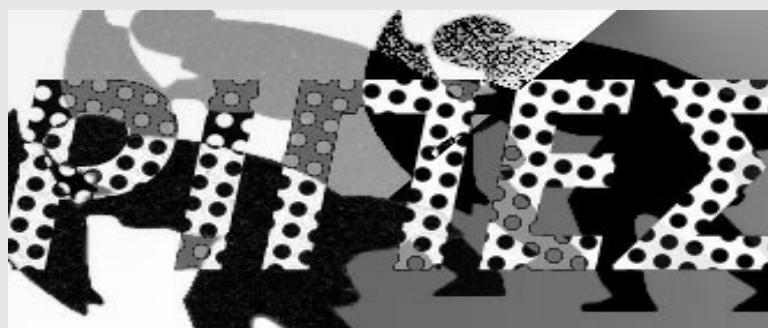

ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΩΡΑ
σε όλα τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς
ΓΙΑΤΙ ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

8/1/1991: Κάθειρξη 18 ετών στον Μοχάμεντ Χαμντάν (Ρασίντ) για τη βόμβα σε αεροπλάνο της «Panamerican» 8/1/1991: Δολοφονία του εκπαιδευτικού Νίκου Τεμπονέρα από τον πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ Αχαΐας και δημοτικό σύμβουλο Ιωάννη Καλαμπόκα στη διάρκεια μαθητικών κινητοποιήσεων 8/1/1996: Θάνατος του Φρανσουά Μιτεράν 9/1: Μογγολία: Γιορτή γιακ (βούβαλου), Παναμάς: Ημέρα μαρτύρων 9/1/1861: Αρχή του αμερικανικού εμφυλίου 9/1/1883: Δίκη 68 αναρχικών στη Λιόν (πενταετής φυλάκιση στον Πιοτρ Κροπότκιν) 9/1/1905: Χιλιάδες άστολοι που συγκεντρώνονται στα χειμερινά ανάκτορα της Πετρούπολης πυροβολούνται από τον τσαρικό στρατό 9/1/1912: Οι ΉΠΑ εισβάλουν στην Ονδούρα 9/1/1938: Γάμος του βασιλιά Παύλου με τη Φρειδερίκη 9/1/1963: Ο Mao Tse-tung γράφει το ποίημα «Απάντηση στον σύντροφο Kuο Mo-jo» 10/1/1989: Τραυματισμός στα πόδια του εισαγγελέα Κωνσταντίνου Ανδρουλιδάκη (17N) 10/1/1946: Πρώτη γενική συνέλευση του ΟΗΕ 10/1/1983: Υποτίμηση της δραχμής κατά 15% έναντι των ξένων νομισμάτων 10/1/1984: ΉΠΑ και Βατικανό αποκαθιστούν πλήρεις διπλωματικές σχέσεις μετά από 117 χρόνια 11/1: Άλβανία: Ημέρα δημοκρατίας (1946), Τσαντ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μαρόκο: Ημέρα μανιφέστου ανεξαρτησίας, Νεπάλ: Ημέρα ενότητας 11/1/1949: Αντάρτες καταλαμβάνουν επί τριήμερο τη Νάουσα μέσα σε σφρόδρη χιονοθύελλα 11/1/1979: Επικήρυξη των ακροδεξιών βομβιστών Παναγόπουλου και Πρωτοπαπά με ένα εκατομμύριο δραχμές 12/1: Τανζανία: Ημέρα επανάστασης 12/1/1907: Ο Καρλ Λίμπκενχετ καταδικάζεται σε 18μηνη φυλάκιση για το βιβλίο του «Μίλιταρισμός και αντιμιλιταρισμός» 12/1/1913: Ο ρώσος επαναστάτης Ιωσήφ Βισαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι (εκ των εκδοτών της εφημερίδας «Πράβντα»), σε επιστολή προς το περιοδικό του Σοσιαλδημοκρατικό Κόμματος υπογράφει ως Στάλιν (αστάλινος) 12/1/2007: Επίθεση με ρουκέτα στην αμερικανική πρεσβεία («Επαναστατικός Αγώνας») 13/1: Γκάνα: Ημέρα απολύτωρας (1972), Τόγκο: Ημέρα απελευθέρωσης (1963) 13/1/1920: 42 νεκροί και 105 τραυματίες σε συγκέντρωση που διοργάνωσαν μπροστά στη γερμανική βουλή το Κομμουνιστικό Κόμμα και το Ανεξάρτητο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα της Γερμανίας 13/1/1979: Βόμβα καταστρέφει περιπολικό έξω από το ΙΣΤ' αστυνομικό τμήμα στη Δροσοπούλου (ΕΛΑ) 13/1/1989: Αποδωγή του Βέλγου πτωρών πρωθυπουργού Πολ Βαντέν Μπογιόν από τις «Σοσιαλιστικές Επαναστατικές Ταξιαρχίες» 14/1/1919: Θάνατος Ρόζας Λούξεμπουργκ 14/1/1921: Γέννηση Μάρει Μπούκτσιν 14/1/1971: Η Βραζιλία απελευθερώνει εβδομήντα πολιτικούς κρατούμενους και τους ανταλλάσσει με απαγόρευτα Ελβετό απεσταλμένο 14/1/1991: Τρεις παλαιοιστίνοι γηγέτες, μεταξύ των οποίων ο Αμπου λιγάντ, δολοφονούνται στην Τύνιδα.

● Καλή αγωνιστική χρονιά σε όλες και όλους ●●● Ευχές, χωρίς «ειδέ» ●●● Διότι το «ειδέ» σημαίνει ότι πρέπει να περιμένουμε από κάποιους άλλους να κάνουν αυτά που αφορούν εμάς ●●● Την τύχη μας την κρατάμε στα χέρια μας ●●● Οσο για μας, τα καδήκοντά μας τα ξέρουμε ●●● Ας τα φέρουμε σε πέρας με μεγαλύτερο ενδουσιασμό, με περισσότερη αποφασιστικότητα, με περίσσεια διάθεσης ●●● Ας κόψουμε ένα μεγαλύτερο κομμάτι από την απομίκτη μας, για να το προσφέρουμε στη συλλογική μας υπόδεση ●●● Κουλουβάχατα στον ΣΥΝ και στον ΣΥΡΙΖΑ ●●● Γιατί δεν το κλείνουν το μαγαζί, να ησυχάσουν κι αυτοί και μεις; ●●● Σε πρύτανη του «πράσινου» χατζηβατισμού για το 2010 αναδειχτήκε ο Βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ Οδυσσέας Βουδούρης ●●● Σε ένδιεξη διαμαρτυρίας δεν παρέστη στη συζήτηση του πολυνομοσχέδιου-σκούπα ●●● Γροσήλδε, όμως, την ώρα της ψηφοφορίας για να ψηφίσει «ναι» ●●● Για πολλές μπάτσες ●●● Ο διαγραφές B.

Παπαχρήστος, πάλι, δύμωσε –λέει– για την ιταμότητα με την οποία του μίλησε ο Παπακωνσταντίνος ●●● Τι του είπε; ●●● «Βαγγέλη, εσύ το ψήφισες το Μνημόνιο, όχι εγώ. Εγώ δεν είμαι Βουλευτής» ●●● Αδικού είχε; ●●● Μεγάλη η αγωνία του «Ριζοσπάστη» από την «παράδοση της συντήρησης και της επισκευής του στόλου σε ιδιωτικές εταιρίες και τη συρρίκνωση του εργατοτεχνικού προσωπικού» ●●● Διότι όλ' αυτά «απειλούν την ίδια την επιχειρησιακή επιμόρτητα του Στόλου» ●●● Ξαναχτύπησε ο εδνικός παρελασιάρχης, πρωτοχρονιάτικα ●●● Με

λόγο τάχαμου αιχμηρό και φιλολαϊκό ●●● Τον είχαν προλάβει, όμως, οι δεσποτάδες, με λόγο αιχμηρότερο ●●● Διότι αυτοί δεν μίλησαν για «μονόδρομο» που μίλησε ο Παπούλιας ●●● Παρηγορία στον άρρωστο μέχρι να βγει η ψυχή του ●●● Ας τους στείλουμε όλους εκεί που ανήκουν ●●● Στα σκουπίδια ●●● Δισέλιδο Δελτίο Τύπου της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή, που η Κατεσλή την πήρε πρόκατα στο υπουργείο Εργασίας, φεύγοντας από το Οικονομίας ●●● Θέμα: «Αποτελέσματα Κοινού Ευρωπαϊκού Προγράμματος εποπτείας της

αγοράς για τις παιδικές στράτες» ●●●

Υπάρχει πρόγραμμα, λέει, για να βρουν ποιες παιδικές στράτες δεν είναι ασφαλείς

●●● Εχουν ερευνήσει ήδη 36 διαφορετικά μοντέλα ●●● Ε, ρε, βρεγμένη σανιδά που χρειάζεται ●●● Μπορεί τα μωρά να πεινάνε, μαζί με τους γονείς, αλλά δα 'χουν ασφαλείς στράτες ●●●

Ποιος έκλεψε μόνο τα κομπιούτερ που είχαν τις συμβάσεις προμηθειών του Δήμου Αθηναίων; ●●● «Δικοί» ή «ξένοι»;

●●● Είδατε τι κάνουν οι στενές σχέσεις με το Ισραήλ; ●●● Και τείχος στον Εβρο δα χτίσει η κυβέρνηση ●●● Οσονούπω δα δοδούν και εντολές στους μπάσους για πυρ στο ψαχνό ●●● Ευρωμόλογο δεν δέλανε ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και σία; ●●● Τώρα το δέλει και ο Γιωργάκης ●●● Σε λίγο δα τους ζητήσει να μπούνε και στην επιτροπή ●●● Η στρατηγική της αστικής διαχείρισης έχει και συνέπειες ●●● Αντε τώρα να πείσουν ότι δέλουν κάτι διαφορετικό απ' αυτό που δέλουν ο Πλαπανδρέου και ο Μπερλουσκόνι ●●● Ολίγον έγκυος δεν γίνεται ●

◆ Κυριακόπικα, 2 Γενάρη, έπιασε δουλειά το γραφείο Τύπου του Χρυσοχοΐδη. Μη μείνουν χωρίς προποργάνδα τα ΜΜΕ. «Μείωση τιμών σε 434 προϊόντα ευρείας κατανάλωσης, απορρόφηση του ΦΠΑ σε 1509 προϊόντα ιδιωτικής ετικέτας από 1-1-2011», ήταν ο τίτλος του δελτίου Τύπου. Τα 434 προϊόντα είναι αυτά που ανακοινώθηκαν με φίεστες και παράτες το Δεκέμβρη, αλλά προφανώς κρίθηκε πως χρειάζεται μια επανάληψη της είδησης για να την... εμπεδώσουμε. Το νέο είναι το εξής: «Ακόμη, 1509 προϊόντα ιδιωτικής ετικέτας θα διαπρέψουν την τιμή πώλησης που είχαν κατά το 2010, καθώς οι μεγαλύτεροι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στα τρόφιμα, το λιανεμπόριο και τα είδη οικιακής χρήσης συμφώνησαν να απορροφήσουν την αύξηση του ΦΠΑ από το 11% στο 13%». Σύμφωνα με τον Χρυσοχοΐδη, «η κίνηση αυτή αποτελεί έμπρακτη και υπεύθυνη απάντηση στις αυξημένες απαιτήσεις μιας δύσκολης οικονομικής συγκυρίας. Η μείωση των τιμών βασικών καταναλωτικών προϊόντων απο-

τελεί μια στάση ευθύνης και αλληλεγγύης που πρέπει να επιδείξουν και το κράτος και οι επιχειρήσεις». Φυσικά, μετά από ένα διάστημα διαφρίσης, η αύξηση του ΦΠΑ θα τονταριούσε στις τιμές, όπως γίνεται πάντα. Θα έχει μείνει, όμως, η διαφρίση και η προπαραγάνδα του Χρυσοχοΐδη, που νομίζει ότι απευθύνεται σε Χαροκόπειο.

◆ Και η Βάσω Παπανδρέου και ο Πολυζωγόπουλος στην επιτροπή που θα μαζέψει υπογραφές για το ευρωμόλογο. Γάτος ο Γιωργάκης, ενσωματώνει και τους (υποτιθέμενους) διαφωνούντες. Αυτός είναι... υπεράνω. Θα 'χουν κι αυτοί ν' ασχολούνται με κάτι, μέχρι τις

επόμενες εκλογές.

◆ Παράπλευρες απώλειες και για τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ από τις αποκαλύψεις εγγράφων του WikiLeaks. Το γκεσέμι της «ευρωπαϊκής αριστεράς», ο πρόεδρος του γερμανικού κόμματος Die Linke (Η Αριστερά), Γκρέγκορ Γκίζι, είχε συναντηθεί με τον αμερικανό πρεσβευτή στο Βερολίνο Φιλίπ Μέρφι, για να διασκεδάσει τις αμερικανικές ανησυχίες από το αίτημα του Die Linke για διάλυση του ΝΑΤΟ. Επικίνδυνο θα ήταν το αίτημα για αποχώρηση της Γερμανίας από το ΝΑΤΟ, είπε ο Γκίζι στον αμερικανό πρέσβη. Το αίτημα για διάλυση του ΝΑΤΟ δεν είναι επικίνδυνο, γιατί δεν γίνεται χωρίς τη θέληση

των ΗΠΑ, της Γαλλίας και της Βρετανίας! Φυσικά, στους κόλπους του Die Linke έξπτασε σάλος. Και τι απάντησε ο Γκίζι; Οτι μάλλον υπήρξε... μεταφραστική παρεμρηνεία, ο αμερικανός πρέσβης δεν κατάλαβε καλά και ενημέρωσε λάθος την κυβέρνηση του!

◆ «Η ΕΣΣΔ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μας τρομάζουν η αλήθεια, η αντικειμενικότητα, η αξιοκρατία. Να περάσουν οι αξιότεροι στο Δημόσιο, να γίνει και η ζωή όλων μας πιο εύκολη. Οταν στο Δημόσιο βάζεις τον κοπρήτη επειδή σε ψηφίζει η οικογένειά του και πάρνεις πολλούς σταυρούς, ε, τότε ο κοπρήτης θα μείνει κοπρήτης σε όλη του τη ζωή, δεν πρόκειται να βελτιωθεί.

Προπαγανδιστικά παιχνίδια και βάρβαρη πολιτική

Τη μέρα που άρχιζε η συζήτηση του προϋπολογισμού στη Βουλή, όλοι είδαν με έκπληξη τον Παπανδρέου να κάνει μια ασυνθίστητη κίνηση. Κατέβηκε από τα υπουργικά έδρανα, πήγε στα έδρανα της ΝΔ και συνομιλήσει για λήγη ώρα όρθιος με τον Σαμαρά. Οπως άφησαν να διαρρέουσει κυβερνητικές πηγές, αντικείμενο της συζήτησης ήταν η επιμήκυνση της αποπληρωμής των δανείων από την τρόικα. Ο Παπανδρέου το είχε δέσει κόμπο ότι στη σύνοδο κορυφής, που είχε προηγηθεί, θα πάρει το «οκέι», για να μπορεί να κοκορέυεται στην Ελλάδα και να ισοφαρίσει κάπως τη μεγάλη ζημιά που είχε πάθει με την ψήφηση του πολυνομοσχέδιου, όμως εισέπραξε ένα ψυχρό «όχι». Μάλιστα, οι «πράσινοι» προπαγανδιστές έβαλαν τα παπαγαλάκια τους να γράψουν ότι ο Παπανδρέου είχε ιδιάτερη συνάντηση με τη Μέρκελ, ενώ όλοι είδαμε στην τηλεόραση πως αυτός περίμενε την είσοδο της Μέρκελ στην αίθουσα της συνόδου και απλά αντάλλαξαν δυο κουβέντες στα όρθια. Ισως εκεί να εισέπραξε το γερμανικό «νάνι».

Γ' αυτές τις εξελίξεις ήθελε να ενημερώσει τον Σαμαρά, αποβλέποντας προφανώς σ' ένα μορατόριο από την πλευράς ΝΔ, το οποίο ο Σαμαράς του προσέφερε, αφού δεν άσκησε καμιά κριτική για το νέο νομαρχιακό των Βρυξελλών.

Μιλώντας, στη συνέχεια, στο υπουργικό συμβούλιο ο Παπανδρέου είπε: «Μπροστά μας έχουμε ενδεχόμενες εξελίξεις που είναι σημαντικές, όπως το θέμα της επιμήκυνσης, που θα είναι ένα θετικό γεγονός για τη χώρα μας. Είχα την ευκαιρία να μιλήσω με πολλούς για το θέμα αυτό στη Σύνοδο Κορυφής και όλοι είναι θετικοί. Πιστεύω ότι δεν θα έχουμε κάπιο ιδιαίτερο πρόβλημα. Υπάρχουν κάποια τεχνικά θέματα, αλλά τουλάχιστον δεν αναμένουμε σοβαρά προβλήματα. Θα είναι νομίζω μια θετική εξέλιξη». Ο Γενάρης έγινε Φλεβάρης και στη βεβαίωτη προσέθεταν οι «τεχνικές λεπτομέρειες», για να τη μετατρέψουν σε αβεβαιότητα. Οι Ευρωενωποικοί θα περιμένουν να δουν πρώτα πώς θα κλείσει ο προϋπολογισμός του 2010 και πόσα αντεργατικά-αντιλαϊκά νομοσχέδια θα καταφέρει να ψηφίσει η κυβέρνηση και μετά θα μπουν σε συζήτηση για την επιμήκυνση, υπαγορεύοντας νέους όρους στους υποτελείς της Αθήνας.

Επρεπε, λοιπόν, ο Παπανδρέου να βρει κάτι για να επι-

διώξει μια προπαγανδιστική αντεπίθεση στο εσωτερικό της χώρας και οι γκεμπελίσκοι του Μαξίμου βρήκαν το ευρωμόδιο. Για την αικρίβεια, τη συγκέντρωση υπογραφών υπέρ της έκδοσης ευρωμόδιου, που θα κατατεθούν στα κοινοτικά

ου, που πήρε σάρκα και οστά με τη συγκρότηση επιτροπής με επικεφαλής τη «γκρινάρια» Βάσω Παπανδρέου. Πρόκειται για μια κίνηση καθορά προπαγανδιστική, με απεύθυνση στην εσωτερικό της Ελλάδας.

Στο πολιτικό επίπεδο η κυβέρνηση καταγράφει κέρδη, χάρη στην αιμηχανία των άλλων. Η ΝΔ, για παράδειγμα, περιορίζεται στην αποκάλυψη του ανέφικτου της προσπάθειας, υπενθυμίζοντας ότι οι 1.000.000 υπογραφές πρέπει να μαζευτούν από τουλάχιστον 7 χώρες, μετά να κατατεθούν στην Κομισιόν κι αν αυτή συμφωνήσει, το θέμα να πάρει στο Συμβούλιο, που μπορεί ν' αποφασίσει μόνο με ομοφωνία (άρα, και θεσμικά, όποιος δεν θέλει το ευρωμόδιο μπορεί να το μπλοκάρει).

Ο Κουβέλης πέταξε τη σκούφια του από χορά, διότι αυτή ήταν και πρόταση του κόμματός του, ενώ ο ΣΥΝ βυθίστηκε στην αιμηχανία και δήλωσε, διά στόματος Γ. Μηλιού, ότι «το ζητούμενο είναι πώς το ευρωμόδιο θα ενταχθεί σε μια συνολική προσπάθεια επαναδιαπραγμάτευσης του χρέους και αλλογής της πολιτικής σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, σε μια λογική δραστικού περιορισμού της κερδοσκοπίας των αγροτών». Οσος τζόγος και να γίνει, όμως, σε πολιτικό επίπεδο, ακόμα κι αν εμπλέξει διάφορους στη στρατηγική της υποκρισίας ο Παπανδρέου, το πρόβλημα με τον ελληνικό λαό δεν το λύνει. Γιατί οι εργαζόμενοι κρίνουν με βάση την πρακτική πολιτική και ήδη στενάζουν υπό το βάρος της.

Σικέ διάλογος στη Βουλή για το σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς

Επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή Χαλκιδικής του ΠΑΣΟΚ Αργύρη Λαφαζάνη για την έκδοση οικοδομικής άδειας στο Πόρτο Καρράς, για την οικοδόμηση πολυτελών κατοικιών, έγινε στις 17 Δεκέμβρη. Ήταν τόσο σικέ ο διάλογος ανάμεσα στον Αργ. Λαφαζάνη και τον ανοπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Ν. Σηφουνάκη, που γέλαισε κάθε πικραμένος.

Ο Λαφαζάνης αναφέρθηκε στην υπόθεση της οικοδομικής άδειας, περιορίζοντας την στα δύο διαδραματίστηκαν τους τελευταίους μήνες και περιορίζοντας επίσης την ουσία του σκανδάλου, μόνο και μόνο επειδή ήθελε να ασκήσει πολεμική στο «γαλάζιο» νομάρχη Χαλκιδικής. Το τι πραγματικά γίνεται στο Πόρτο Καρράς, το μέγεθος του σκανδάλου, όπως γίνεται απαράδειγμα η έγκριση μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατόπιν εορτής, χρόνια μετά την ολοκλήρωση των έργων επέκτασης του Πόρτο Καρράς, τα οποία επιπρόσθετα δεν επιτρέπονταν να γίνουν, βάσει της αρχικής αποκοινωνίας και του νόμου. Εποικίαση της οικοδομικής άδειας στο Πόρτο Καρράς, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, η επέκταση των ξενοδοχείων του και η απομόνωση «ζεστού» κρατικού χρήματος, με διαδικασίες εντελώς παράνομες, έμειναν εντελώς έξω από την επικαιρηγότητα του «πράσινου» βουλευτή.

Εποικίαση της οικοδομικής άδειας στο Πόρτο Καρράς, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, η επέκταση των ξενοδοχείων του και η απομόνωση «ζεστού» κρατικού χρήματος, με διαδικασίες εντελώς παράνομες, έμειναν εντελώς έξω από την επικαιρηγότητα του «πράσινου» βουλευτή. Ο Λαφαζάνης, σαν έτοιμος από καιρό, διαπίστωσε ότι «υπάρχει σαφής θέση» του υπουργού ώστε να ανακληθεί η συγκεκριμένη οικοδομική άδεια. Για να δεξεις, μάλιστα, ότι είναι βασικότερος του βασιλέως, ότι είναι αυτός που ενδιαφέρεται περισσότερο για την προστασία της κυβέρνησης από όσο ενδιαφέρεται το υπουργείο Περιβάλλοντος, υποστήριξε ότι η καθυστέρηση στην έκδοση κυβερνητικής άποψης «έδωσε τη δυνατότητα να υπάρξουν και κάποια δημοσιεύματα για κυβερνητικές ευθύνες», τα οποία «βεβαίως είναι εντελώς ανυπόστατα και ανακριβή». Αναφερόταν στα δικά μας δημοσιεύματα κι αυτό ήταν σαφές, γιατί άλλα δημοσιεύματα δεν υπήρχαν. Μας το επιβεβαίωσε, άλλωστε, και σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε, στη διάρκεια της οποίας κυριολεκτικά «παραμιλούσε» και δεν είχε να μας πει τίποτα για τη ζητη-

■ Νέο σκάνδαλο διοικιών

Πουλάνε καρκίνο για να βγάλουν υπερκέρδη

Σανάτο το σκάνδαλο των διοικιών στο ευρωπαϊκό προσκήνιο.

Στην καρδιά της... πολιτισμένης Ευρώπης και πάλι και μάλιστα στη χώρα που επιάρεται ότι σκίζεται για την προστασία της υγείας του λαού της, τη Γερμανία. Αυτή τη φορά τάιζαν κότες και κοτόπουλα με λίπος που περιλαμβανεί λάδια-υποπροϊόντα παραγωγής βιοκαυσίμων (υποπροϊόντα επεξεργασίας φοινικέλαιου, σογιελαίου και ελαιοκράμβης για την παραγωγή βιοντίζελ).

Η εταιρία παραγωγής ζωοτροφών Harles & Jentzsch, με έδρα στο Ιτερσεν του κρατιδίου Σλέσβιχ-Χόλσταϊν, παραδέχτηκε (δηλώσεις εκπροσώπου της στη «Βεστφάλεν Μπλάτστ»), ότι επί χρόνια χρησιμοποιούσε τέτοια υποπροϊόντα, «χωρίς να ελέγχει την καταλληλότητά τους! Αν σκεφτούμε, ότι οι γερμανικές αρχές, μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου, αναγκάστηκαν να κλείσουν περισσότερες από 1.000 μονάδες εκτροφής πουλερικών και παραγωγής αυγών, που είχαν χρησιμοποιήσει τις συγκεκριμένες ζωοτροφές, διάσπαρτες σε μια σειρά ομοσπονδιακά κρατιδιά (Ρηνανία-Βεστφαλία, Αμβούργο, Θουριγγία και Σαξονία-Άνχαλτ), μπορούμε να καταλάβουμε το μέγεθος της επιβάρυνσης στη διατροφή του πληθυσμού, αφού επί τόσα χρόνια η εν λόγω εταιρία χρησιμοποιούσε τα συγκεκριμένα βιομηχανικά κατάλοιπα.

Η προσοχή των γερμανικών αρχών εστιάστηκε μόνο σε μια ποσότητα 3.000 τόνων λιπών, παραγωγής της συγκεκριμένης εταιρίας. Είναι η κλασική μέθοδος για να κουκουλώθει γρήγορα ένα διατροφικό σκάνδαλο. Το παρουσιάζουν σαν μια τυχαία παρέκκλιση, προχωρούν σε κάποιες εντυπωσιακές κινήσεις (π.χ. κλείσιμο ορνιθοφρείων και σφράξιμο πουλερικών), καθησυχάζουν τον κόμο και οι εταιρίες συνεχίζουν τη δουλειά τους όπως και πριν. Άλλωστε, εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με κομιά Ψωροκώσταινα, για να της επιβληθούν σκληρά μέτρα, αλλά για την ηγέτρια ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ, η οποία πρέπει να αφεθεί να ρυθμίσει μόνη της τα του οίκου της. Γ' αυτό και ο εκπρόσωπος της Κομισιόν δηλώσε, ότι δεν υπάρχει ανάγκη απογρεύσης της εξαγωγής γερμανικών κτηνοτροφικών προϊόντων στην υπόλοιπη ΕΕ, τονίζοντας, πως μέχρι στιγμής το πρόβλημα έχει εντοπιστεί μόνο εντός της Γερμανίας (Reuters). Ποιος Κομισάριος θα τολμούσε να θίξει το γερμανικό καπιταλισμό;

Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι οι καπιταλιστές δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτα, προκειμένου

Πάνω από την πολιτική σπέκουλα, οι οικονομικοί νόμοι...

Το σοκ μετά την ανακοίνωση του αντιπροέδρου της Βολιβίας, Γκαρσία Λινέρο, για σταμάτημα της επιδότησης των τιμών των καυσίμων στις 26 Δεκέμβρη ήταν μεγάλο. Γ' αυτό και ο Μοράλες είχε φροντίσει να λείπει από την χώρα. Πήγε στη Βενεζουέλα για να παραδώσει ανθρωπιστική βοήθεια! Εβαλε τον αντιπρόεδρο να ανακοινώσει το μέτρο που δικαίως χαρακτηρίστηκε από τα συνδικάτα των οδηγών μεταφορών σαν «εγχείριση χωρίς αναισθητικό».

Επί επτά χρόνια οι τιμές των καυσίμων διατηρούνταν σταθερές, αφού επιδοτούνταν από το κράτος, προκειμένου να διατηρηθεί η κοινωνική ειρήνη στη χώρα (η Βολιβία είναι μία από τις πιο φτωχές χώρες της Λατινικής Αμερικής). Σύμφωνα με τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Μοράλες, το κράτος ξοδεύει γύρω στα 380 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο για την επιδότηση της βενζίνης. Γ' αυτό και η κυβέρνηση πήρε την απόφαση να σταματήσει την κρατική επιδότηση στα καύσιμα, με το διάταγμα 748. Την επομένη, οι τιμές της βενζίνης αυξήθηκαν κατά 72% (από 0.53 σε 0.91 δολάρια το λίτρο), ενώ του ντιζελ εκτινάχθηκαν κατά 82%!

Αμέσως, τα συνδικάτα στις μεταφορές ανακοίνωσαν απεργία, η οποία παρέλυσε τη χώρα μέσα στις γιορτές, ενώ εξαγριωμένοι διαδηλωτές πέταξαν πέτρες σε κυβερνητικά γραφεία στο Ελ Άλτο, στις 30 Δεκέμβρη, και μπλόκα στήθηκαν σε διάφορους δρόμους της χώρας.

Η λαϊκή κατακραυγή ανάγκασε τον Μοράλες να αναστείλει το διάταγμα, πέντε μέρες μετά την εφαρμογή του, λέγοντας, την παραμονή της πρωτοχρονίας, ότι παύει να ισχύει, γιατί δεν είναι η κατάλληλη στιγμή! Μερικές μέρες μετά (στις 3 Γενάρη), ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης εμφανίστηκε στην τηλεδράση και για δύο ώρες προσπαθούσε να πείσει το κόσμο ότι το σταμάτημα των επιδοτήσεων είναι αναγκαίο, γιατί το κράτος αναγκάζεται να πληρώνει υπέροχα ποσά που το 2011 αναμένεται να φτάσουν τα 500 εκατομμύρια δολάρια, εξαιτίας των αυξήσεων των διεθνών τιμών του πετρελαίου, ενώ το λαθρεμπόριο στις γειτονικές χώρες θα διογκωθεί ακόμα περισσότερο, αφού οι λαθρέμποροι θα αγοράζουν φτηνά το επιδοτούμενο καύσιμο για να το πουλήσουν στις γύρω χώρες ακριβότερα και να ταξεπώσουν τη διαφορά.

Γ' αυτό και είναι σήμουρο ότι κάποια στιγμή ο Μοράλες θα αναγκαστεί να επαναφέρει το μέτρο. Αν δεν κόψει, σήμουρα θα μειώσει δραστικά τις επιδοτήσεις, ώστε οι αυξήσεις να έρθουν «πιο μαλακά». Η οικονομία σε μία καπιταλιστική χώρα είναι «μετρημένα κουκιά» και οι οικονομικοί νόμοι υπερτερούν της πολιτικής σπέκουλας, όσο «σοσιαλιστική» κι αν είναι αυτή...

■ Τυνησία

Εκρηξη οργής ενάντια στην ανεργία και τη φτώχεια

Από τις 17 Δεκεμβρίου η Τυνησία συγκλονίζεται από ένα τεράστιο κύμα διαμαρτυρίας και διαδηλώσεων σε πολλές πόλεις της χώρας, γεγονότα που φαίνοταν αδιανότα πριν από λίγες βδομάδες σε μια χώρα που διαφημίζεται ως «παράδεισος σταθερότητας» από το καθεστώς του προέδρου Zine el Abidine Ben Ali, που κυβερνά με σιδερένια γροθία εδώ και 23 χρόνια.

Η σπίθα που προκόλεσε την έκρηξη της λαϊκής οργής ήταν η απόπτειρα αυτοκτονίας του 26χρονου πτυχιούχου πανεπιστημίου Μοχάμεντ Μπουαζίζι στις 17 Δεκεμβρίου στην πόλη Σίντι Μπουζίντη στην κεντρική Τυνησία. Ο Μοχάμεντ Μπουαζίζι, αφού αναζητούσε με το πτυχίο του μάταια για τέσσερα χρόνια μια δουλειά, αναγκάστηκε να γίνει πλανόδιος πωλητής φρούτων και λαχανικών με το κάρο του. Οταν η αστυνομία τον συνέλαβε για παράνομο εμπόριο (δεν ήταν η πρώτη φορά) και κατάσχεσε το κάρο του, απελπισμένος λούστηκε με βενζίνη και αυτοπυρπολήθηκε μπροστά στο δημαρχείο της πόλης. Μεταφέρθηκε με εγκαύματα τρίτου βαθμού στο νοσοκομείο και έχασε τη μάχη για τη ζωή στις 4 Ιανουαρίου.

Ο Μ. Μπουαζίζι έγινε σύμβολο όχι μόνο για την άνεργη και περιθωριοποιημένη νεολαία αλλά και για τα εκατομμύρια που στενά

ζουν κάτω από τον οικονομικό και πολιτικό ζυγό διεφθαρμένων δικτατορικών καθεστώτων στην Τυνησία και γενικότερα στον αραβικό κόσμο.

Η πράξη απόγνωσης του Μοχάμεντ Μπουαζίζι προκάλεσε οργισμένες διαδηλώσεις και σφοδρές συγκρούσεις με την αστυνομία αρχικά στη Σίντι Μπουζίντη. Η αστυνομία έκαψε όλους τους τρόπους επικοινωνίας με την πόλη και τους δρόμους που τη συνδέουν με την υπόλοιπη χώρα, προκειμένου να την απομονώσει και να αποτρέψει την εξάπλωση των κινητοποιήσεων σε όλες τις πόλεις. Μάταια όμως, αφού το κύμα διαμαρτυρίας απλώθηκε σε πολλές πόλεις και οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραφμές αυτές.

Κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων δύο ακόμη άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από σφαίρες της αστυνομίας στις 24 Δεκεμβρίου. Ο 44χρονος

Chawki Belhoussine El Hadri και ο έφηβος Mohamed Ammari, ενώ, στις 22 Δεκεμβρίου, εν μέσω μιας διαδηλωσης, ένας άλλος νεαρός, ο Hocine Fallhi, αυτοκτόνησε με ηλεκτροπληγή, κραυγάζοντας ότι δεν αντέχει άλλο να είναι άνεργος.

Πίσω από την κοινωνική έκρηξη στην Τυνησία βρίσκονται η φτώχεια, η ανεργία και η πολιτική καταπίεση. Το δικτατορικό καθεστώς του προέδρου Μπεν Αλί, που συνεργάζεται στενά με το Λευκό Όρκο στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», εφαρμόζει, καθ' υπόδειξη του ΔΝΤ, πολιτική σκληρής λιτότητας. Μείωση των επιδοτήσεων σε βασικά προϊόντα και υπηρεσίες, εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις και πωλήσεις τεράστιων εκτάσεων δημόσιας ακίνητης περιουσίας, μακροχρόνιες μισθώσεις τουριστικών θερέτρων σε ξένους κ. α. Η «βαριά βιομηχανία» της χώρας είναι ο τουρισμός, που συγκεντρώνεται στις

βόρειες παραλιακές πόλεις, ενώ οι κεντρικές και νότιες περιοχές της χώρας είναι εντελώς παραμελμένες και ο πληθυσμός τους υποφέρει από τη φτώχεια και την ανεργία. Η κατάσταση αυτή επιδεινώνεται από την εκτεταμένη διαφθορά και το νεποτισμό του καθεστώτος Μπεν Αλί.

Από τους 80.000 περίπου νέους που αποφοιτούν από τα πανεπιστήμια κάθε χρόνο, λιγότεροι από το 15% βρίσκουν δουλειά. Στην πόλη Σίντι Μπουζίντη, απ' όπου ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις, το 25% των αντρών και το 44% των γυναικών με πανεπιστημιακά πτυχία είναι άνεργοι.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το κύμα διαμαρτυρίας ενάντια στο καθεστώς Μπεν Αλί που σαρώνει από τις 17 Δεκεμβρίου στην Τυνησία δεν πέρασε ούτε στα ψηλά των διεθνών ΜΜΕ, με εξαίρεση κάποια ρεπορτάζ από το «Άλ - Τζαζίρο». Οχι βέβαια γιατί το δικτατορικό καθεστώς Μπεν Αλί φίμωσε το τοπικό τύπο και απαγόρευσε ακόμη και την αναμετάδοση του «Άλ Τζαζίρο» σε καφενεία και δημόσιους χώρους. Άλλα κυρίως γιατί ο τυνήσιος πρόεδρος ανήκει στα «χαιδεμένα παιδιά» της Δύσης. Θυμηθείτε τα πρωτοσελίδα και το θόρυβο που ξεσήκωσε ο δυτικός τύπος σχετικά με τις διαδηλώσεις στο Ίραν που αφισβήτησαν την εγκυρότητα των προεδρικών εκλογών το 2009 για να συγκρίνετε και να κρίνετε.

■ Αποκαλύψεις WikiLeaks

Ο Λευκός Οίκος στην υπηρεσία της Monsanto

Οι αμερικανοί διπλωμάτες σ' όλο τον κόσμο είχαν αναλάβει ως επιτακτικό καθήκον στρατηγικής σημασίας για

την κυβέρνηση και την οικονομία να προωθούν γενετικά τροποποιημένες ποικιλίες φυτών και εργάζονταν ευθέως για τις εταιρίες που τις εμπορεύονται όπως η Monsanto, σύμφωνα με ντοκουμέντα της WikiLeaks που διέθετε στην Ευρωπαϊκή Ενωση και ιδιαίτερα σε χώρες που δεν υποστηρίζουν τη χρήση γενετικά τροποποιημένων ποικιλιών.

Παράλληλα, επειδή πολλοί καθολικοί επίσκοποι στις αποκαλούμενες αναπτυσσόμενες

Βουτηγμένοι στα χρέη οι απόφοιτοι των αμερικανικών πανεπιστημάτων

Στα 850 δισεκατομμύρια δολάρια έχει εκτιναχθεί το χρέος των αποφοιτών από τα αμερικανικά πανεπιστήματα, όπως η Γκρατ, μιας φοιτήτρια που έχει μήνες μετά την αποφοίτηση της διαπίστωση <http://www.youtube.com/watch?v=oSTWAK38Pj>. Σύμφωνα με την ίδια ανταπόκριση, ο αριθμός των αποφοιτών που αδυνατούσαν να αποπληρώσουν το χρέος τους τετραπλασιάστηκε σε σχέση

με το 2004. Στην έκληση προς τον Ομπάμα, τη Γερουσία και τη Βουλή των Αντιπροσώπων, που δημοσιεύει η οργάνωση Education change.org (http://education.change.org/petitions/view/help_our_nations_students_with_college_debt), επιβεβαιώνονται τα στοιχεία που δημοσιεύει το Άλ Τζαζίρα και αναφέρεται ότι το μέσο ετήσιο κόστος για την απόκτηση ενός πτυχίου μπάτσελορ (τετραπλετούς φοίτησης δηλαδή) κυμαίνεται στις ΗΠΑ μεταξύ 5.000 και 43.000 δολαρίων! Σε έκθεση του αμερικανικού ινστιτούτου Project for Student Debt (Ερευνητικό έργο για τα φοι

Ο καθείς στο πόστο του

Οι Σιωνιστές δολοφονούν στη Δυτική Οχθή και εξαπολύουν επιδρομές στη Λαρίδα της Γάζας, η Παλαιστινιακή Αρχή (ΠΑ) φυλακίζει όσους αντιτίθενται πολιτικά σ' αυτή. Η τελευταία μάλιστα δείχνει ιδιαίτερο ζήλο, φρτάνοντας στο σημείο να αικρώσει απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου για απελευθέρωση πέντε Παλαιστίνιων που κρατούνται σε φυλακές της Δυτικής Οχθής, οι οποίοι έχουν ξεκινήσει εδώ και πάνω από 40 μέρες απεργία πείνας, με

την υγεία τους να επιδεινώνεται συνεχώς από μέρα σε μέρα. Τους απειλεί μάλιστα ότι θα περάσουν από στρατιωτικά δικαστήρια επικαλούμενη «νέα στοιχεία» σε βάρος τους!

Την ίδια στιγμή, ο λέκτορας του πανεπιστημίου Άλ Νατζάχ, Δρ. Γκασάν Ντογκάν, στέλεχος της Χαμάς στη Ναμπλούς, συνεχίζει να βρίσκεται φυλακισμένος στις φυλακές της Παλαιστινιακής Αρχής, παρά τη χειροτέρευση της υγείας του. Φυλακίστηκε από την ΠΑ λίγο

μετά την αποφυλάκισή του από τις ισραηλινές φυλακές!

Στις αρχές του νέου χρόνου, οι Σιωνιστές συνέλαβαν μαχητή των Ταξιαρχιών Κασάμ (πρόσκειντα στη Χαμάς), ο οποίος είχε αποφυλακιστεί πρόσφατα (ούτε ένα μήνα πριν) από τις φυλακές της Παλαιστινιακής Αρχής, όπου κρατούνταν επί τρία ολόκληρα χρόνια! Ποιος είπε ότι δεν υπάρχει συνεργασία των υπηρεσιών ασφαλείας της ΠΑ με το Ισραήλ;

■ Ισραήλ

Φράχτες και φυλακές για τους μετανάστες

Την κατασκευή ενός κέντρου κράτησης, στο οποίο θα συγκεντρώνονται και θα κρατούνται οι 10.000 περίπου πρόσφυγες που φτάνουν κάθε χρόνο στη χώρα μέχρι να απορριφθούν οι αιτήσεις τους για άσυλο και να απελαθούν, αποφάσισε η σιωνιστική κυβέρνηση Νετανιάχου.

Το κέντρο κράτησης θα εγκατασταθεί στη θέση ενός πρώην στρατοπέδου -φυλακή για Παλαιστίνιους στη νότια έρημο Νεγκέβ, κοντά στα ισραηλινά σύνορα με την Αίγυπτο. Θα διοικείται από την υπηρεσία της φυλακής και οι κρατούμενοι δεν θα έχουν δικαίωμα να εργάζονται, αλλά θα μαραζώνουν φυλακισμένοι μαζί με παιδιά και γυναίκες για μεγάλο χρονικό διάστημα, ακόμη και για χρόνια, χωρίς δουλειά ή εκπαίδευση. Όλα αυτά βέβαια συνιστούν παραβίαση της Συνθήκης του 1951 του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, η οποία προβλέπει ότι η χώρα στην οποία φτάνουν πρόσφυγες είναι υπεύθυνη για την διαβίωση, την υγεία και τα δικαιώματά τους,

τα οποία περιλαμβάνουν την ελευθερία μετακίνησης, την πρόσβαση σε έγγραφα και το δικαίωμα εργασίας. Η συνθήκη αυτή έχει υπογραφεί από το Ισραήλ, όμως αυτό δεν εμποδίζει τους σιωνιστές να τη γράφουν, όπως και τις αποφάσεις του ΟΗΕ για τη Παλαιστινιακό, εκεί που δεν πιάνει μελάνι. Ατιμωρτί φυσικά.

Η μεγάλη πλειοψηφία των προσφύγων που φτάνουν στο Ισραήλ μέσω Αιγύπτου προέρχονται από χώρες που μαστίζονται από τον πόλεμο ή τη φτώχεια στο Κέρας της Αφρικής, πολλοί από τους οποίους έχουν φυλακιστεί, κακοποιηθεί ή βασανιστεί. Ομως το Ισραήλ δεν διαθέτει νομοθεσία για το άσυλο, γιατί αυτό θα σήμαινε τη νομιμοποίηση δεκάδων χιλιάδων μη εβραίων προσφύγων, γεγονός που «απειλεί τον εβραϊκό χαρακτήρα του Ισραήλ», όπως δήλωσε ο ισραηλινός πρωθυπουργός ανακοινώντας τα μέτρα κατά των προσφύγων. Συνεπώς, όλες οι ρυθμίσεις σχετικά με τους μετανάστες εργάτες και τους

πρόσφυγες εξαρτώνται από τη βούληση του υπουργού Εξωτερικών. Eli Yishai, αρχηγού του εξτρεμιστικού εβραϊκού κόμματος Shas.

Από τους 35.000 περίπου Αρφικανούς που έχουν εισέλθει στο Ισραήλ τα τελευταία χρόνια, ελάχιστους μόνο θεωρεί το Ισραήλ πρόσφυγες και όλους τους υπόλοιπους παράνομους οικονομικούς μετανάστες, παρόλο που ανέρχονται σε 17.000 περίπου οι αιτούντες άσυλο από εμπόλεμες ζώνες, από το Σουδάν, το Κογκό, την Ερυθραία και την Ακτή του Ελεφαντοστού. Οι άνθρωποι αυτοί δουλεύουν για ένα ξεροκόμματο, ενώ πολλοί έχουν συλληφθεί και κρατούνται σε στρατόπεδα - φυλακές.

Συνολικά, οι μετανάστες ανέρχονται περίπου σε 250.000 και αποτελούν το 10% του εργατικού δυναμικού στο Ισραήλ. Οι περισσότεροι προέρχονται από τις Φιλιππίνες, την Ταϊλάνδη και την Κίνα και δουλεύουν στην αγροτική παραγωγή, στις οικοδομές και στην περιθώριψη, με πολύ χαμηλούς μισθούς

και υφίστανται τρομερή εκμετάλλευση. Μεγάλο ποσοστό απ' αυτούς αντικατέστησαν τους φθηνούς πλαισίους εργάτες, λόγω των απαγορεύσεων που επιβλήθηκαν από την ισραηλινή κυβέρνηση ιδιαίτερα μετά τη δεύτερη Ιντιράντα το Σεπτέμβρη του 2000. Αξίζει να σημειωθεί ότι χορηγεί μόνο 20.000 άδειες εργασίας σε Παλαιστίνιους, τη στιγμή που μόνο το 2009 έδωσε 120.000 άδειες εργασίας σε μετανάστες.

Μια βδομάδα πριν από την απόφαση της ισραηλινής κυβέρνησης για τη δημιουργία του στρατοπέδου κράτησης των προσφύγων, είχε ξεκινήσει η κατασκευή ενός φράκτη μήκους 140 χλμ στα σύνορα Ισραήλ - Αιγύπτου, που έχουν μήκος 240 χλμ. Το ένα τμήμα του φράκτη θα εγερθεί κατά μήκος των συνόρων της Αιγύπτου με τη Γάζα και το δεύτερο βόρεια της αιγυπτιακής πόλης Τάμπα, κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα. Ο φράκτης, στον οποίο θα τοποθετηθούν υπερσύγχρονα μηχανήματα παρακαλούθησης, υπολογίζεται να ολοκληρωθεί σε ένα χρόνο και να κοστίσει 370 εκατομμύρια δολάρια, θα φρουρείται από στρατιωτικά περίπολα και σε επόμενη φάση θα επεκταθεί σε όλο το μήκος των ισραηλινούς συνόρων.

Στόχος του φράκτη είναι να σταματήσει τους αιφρικανούς μετανάστες και πρόσφυγες που μπαίνουν στο Ισραήλ από την Αίγυπτο και ταυτόχρονα να περιορίσει την πρόσβαση του πληθυσμού της Γάζας σε βασικά αγαθά από την Αίγυπτο και συνεπώς να σφρέι ακόμη περισσότερο τη θηλιά του αποκλεισμού.

Φυσικά, τα μέτρα αυτά δεν πρόκειται να σταματήσουν τις στρατιές των απελπισμένων. Με τη διαφορά ότι θα πληρώνουν το «ταξίδι προς τη σωτηρία» πιο ακριβά. Ακόμη και με τη ζωή τους.

Από το Αουσβίτς στο Μπιλίν

Τα δηλητηριώδη αέρια από τα κρεματόρια του Αουσβίτς μεταφέρθηκαν πλέον στην παλαιστινιακή Δυτική Οχθή. Αυτή τη φορά, δεν είναι με τη μορφή ντους αλλά με τη μορφή ασφυξιογόνων που πετά στη ισραηλινός στρατός στους Παλαιστίνιους διαδηλωτές. Ήταν αυτά που την παραμονή της πρωτοχρονίας σκότωσαν την 36χρονη Τζαουάχερ Αρμπού Ρόχμα στο χωριό Μπιλίν της Δυτικής Οχθής, κατά την εβδομαδιαία διαμαρτυρία που εδώ και χρόνια γίνεται ενάντια στο τείχος που έχει χτίσει το Ισραήλ. Τραγική ειρωνεία. Στο ίδιο μέρος είχε σκοτωθεί ο αδελφός της, οχτώ μήνες πριν (στις 17 Απριλίου του 2010) κατά τη διάρκεια αντίστοιχης ειρηνικής διαδήλωσης, όταν δακρυγόνο του καρφώθηκε στο στήθος.

Οι γιατροί, που όλη τη νύχτα προσπαθούσαν να τη σώσουν στο νοσοκομείο της Ραμάλα, δήλωσαν ότι η Τζαουάχερ πέθανε από δηλητηρίαση από την ισραηλινή κυβέρνηση ιδιαίτερα μετά τη δεύτερη Ιντιράντα το Σεπτέμβρη του 2000. Αξίζει να σημειωθεί ότι χορηγεί μόνο 20.000 άδειες εργασίας σε Παλαιστίνιους, τη στιγμή που μόνο το 2009 έδωσε 120.000 άδειες εργασίας σε μετανάστες.

Οι 9 από τους 25 ισραηλινούς ακτιβιστές, που έσπευσαν να πετάξουν τα άδεια κάνιστρα των δακρυγόνων στο σπίτι του αμερικανού πρέσβη στο Ισραήλ, διαμαρτυρόμενοι για τα δολοφονικά ασφυξιογόνα που κατασκευάζονται στην Πενσυλβανία των ΗΠΑ από την εταιρία Combined Systems Inc, συνελήφθησαν με την κατηγορία της κατοχής εκρηκτικών! Αυτή είναι η «καλύτερη δημοκρατία της Μέσης Ανατολής». Οι συνεχιστές των νοζί σκοτώνουν τα θύματά τους με τον ίδιο ακριβώς τρόπο...

Ενδοεξουσιαστικές κόντρες

Ο μοχάμεντ Νταχλάν είναι γνωστός πράκτορας των Αμερικανών, με ιστορία στην καταστολή της Παλαιστινιακής Αντιστάσης (ήταν επικεφαλής των υπηρεσιών «ασφαλείας» στη Γάζα από την εποχή του Αραφάτ και ο εγκέφαλος του πράκτορας με το οποίο ανεπιτυχώσαν να καταλάβει τη Γάζα το 2007). Ομως, σήκωσε παντερά ενάντια στο επίσημο τοπικό της αμερικανικής πολιτικής στην Παλαιστίνη, τον σημερινό «πρόδερμο» της Παλαιστινιακής Αρχής (του οποίου η θητεία έχει λήξει εδώ και δύο χρόνια) Μοχάμεντ Αμπάς. Γ' αυτό και ο τελευταίος δεν του χαρίστηκε και τον πέρασε από ανάκριση τον περασμένο μήνα, με την κατηγορία ότι επιχειρεί να τον ανατρέψει.

Ο ίδιος, σε συνέντευξη που έδωσε στο Αλ Αραμπτίγια στις 30 Δεκέμβρη, αρνήθηκε τα πάντα και διέψευσε ότι πέρασε από ανάκριση, αλλά υπέστη μόνο μία... ακρόστη. Η Κεντρική Επιτροπή της Φατάχ αποφάσισε ομόφωνα να αναστείλει τη συμμετοχή του Νταχλάν στους κόλπους της, μέχρι να ολοκληρωθούν οι έρευνες. Σύμφωνα με τον Παλαιστ

ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΩΡΑ σε όλα τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς ΓΙΑΤΙ ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

Κλιμάκωση ή εκφυλισμός;

Η κυβέρνηση και οι χαρτογιακάδες του ΔΝΤ έχουν δείξει τα δόντια τους. Ο στόχος τους είναι πλέον γνωστός σε όλους. Θέλουν να γονατίσουν τους εργαζόμενους, να τους μετατρέψουν σε «Κινέζους» που θα δουλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί. Την ίδια στιγμή οι τραπεζίτες, οι βιομήχανοι, μαζί με τους ντόπιους και ξένους τοκογλύφους, που κονομάνε από τα χρέα των κρατών, θα θησαυρίζουν.

Ολοι το ξέρουμε ότι μας είπαν ψέματα

♦ Μας είπαν ότι δεν κάνουν απολύσεις στο Δημόσιο και τις ΔΕΚΟ.

Με τη δεύτερη επικαιροποίηση του Μνημονίου αποφάσισαν να μειώσουν τις θέσεις εργασίας στο δημόσιο τομέα, ακόμα περισσότερο από τον κανόνα μιας πρόσληψης ανά πέντε συνταξιοδοτήσεις. Ξέρετε πόσα λεφτά λένε ότι θα γλυτώσουν έτσι; 600 εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο. Δηλαδή τους μισθούς πάνω από 20.000 εργαζομένων. Πώς θα γίνει αυτό αν όχι με απολύσεις, όχι μόνο συμβασιούχων αλλά και εργαζομένων αορίστου χρόνου;

♦ Μας λένε ότι θα πληρώσουν όλοι για να βγει η χώρα από την κρίση.

Την ίδια στιγμή αναβάλλουν για το 2013 το φόρο που λέγανε ότι θα βάλλουν στις τηλεοπτικές διαφημίσεις. Αυτόν το είχανε ψηφίσει από τον περασμένο Μάν, το ανέβαλαν μια φορά, το αναβάλλουν ξανά τώρα, μέχρι να τον καταργήσουν. Βλέπετε οι καναλάρχες είναι φτωχοί ενώ εμείς είμαστε οι πλούσιοι! Σ' αυτούς μπορούν να αναβάλλουν τους φόρους, που κάποια στιγμή έβαλαν για ξεκάρφωμα, ενώ σ' εμάς ποτέ!

♦ Καταργήσανε την ασφάλιση και ετοιμάζονται για νέες ανατροπές στο ασφαλιστικό μέσα στο 2011, γιατί το σύστημα λένε ότι δεν βγαίνει. Αφού για δεκαετίες ληστέψανε τα αποθεματικά των Ταμείων, τώρα μας λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Κι όμως, την ίδια στιγμή ανακοινώνουν ότι θα χαρίσουν στους καπιταλιστές το 25% των ασφαλιστικών εισφορών που θα έπρεπε να πληρώνουν στα Ταμεία!

Για τους φτωχούς λεφτά δεν υπάρχουν, για τους πλούσιους φτάνουν και περισσεύουν! Το Μνημόνιο μοιάζει με πεινασμένο τέρας που δεν χορταίνει ποτέ. Πρώτα μιλούσαν για 30 δισ. περικοπές μέχρι το 2013. Τώρα το νέο Μνημόνιο μιλά για πρόσθετα μέτρα ύψους 17 δισ. ευρώ μέχρι το 2014. Δηλαδή, το αρχικό πακέτο γίνεται μιάμιστο φορά μεγαλύτερο. Κι αυτά τα μέτρα είναι μόνο μέχρι το 2014. Φανταστείτε τι μας περιμένει, αφού τα μέτρα θα συνεχιστούν και μετά το 2020, λόγω... επιμήκυνσης του χρόνου αποπληρωμής των τοκογλυφικών δανείων!

Ποιος θα τα πληρώσει όλ' αυτά; Εμείς, φυσικά,
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Απολογητική

Γνωστός για τις ακροδεξιές απόψεις του και το λυσσασμένο αντικομμουνισμό του ο Γ. Μαρίνος αδυνατεί να συλλάβει την ουσία και εξακολουθεί να την πέφτει στον Περισσό, κατηγορώντας τον ότι «ενθαρρύνει την αναρχία» και την «διά της μαζικής βίας κατάκτηση της εξουσίας» (Βήμα της Κυριακής, 26.12.10). Το άρδρο του δεν έμεινε αναπάντητο από τον Περισσό. Στο «Ριζοσπάστη» (28.12.10) ο Μαρίνος καταγγέλθηκε ότι «προσπαθεί πρόστυχα να μπερδέψει το ΚΚΕ με συνδήματα όπως „μπάσσοι, γιουρούνια, δολοφόνοι“» και για τό ότι συγχέει σκόπιμα τη δράση του Περισσού «με τους κάθε λογής προσβοκάτορες, που αποδειγμένα δρουν για λογαριασμό του κράτους και των μηχανισμών του».

Η απολογητική, όμως, δεν σταμάτησε σ' αυτά. Προχώρησε και σε ζητήματα στρατηγικής: «Από αυτή την άποψη, πράγματι, η βία παραμένει η Μαμή της Ιστορίας, όπως εξυπνακίστικα λέει ο Μαρίνος, αφού η πρωτόπορα σήμερα τάξη, η εργαστική, δεν έχει άλλο δρόμο παρά να πάρει με τη μαζική πολιτική πάλη της την εξουσία από τους εκμεταλλευτές της». Πώς από την επαναστατική βία πηδάμε στη «μαζική πολιτική πάλη»; Διά των εκλογών...

■ Πλυντήριο

Με Δελτίο Τύπου που εξέδωσε στις 29.12.10, η Περιφέρεια Αττικής ανακοίνωσε ότι «με στόχο την ενίσχυση της Οδικής Ασφαλείας, αλλά και την αισθητική αναβάθμιση των πόλεων μας, συνεχίζει το έργο αποξήλωσης και καταστροφής των παρανομών διαφημιστικών πινακίδων που ξεκίνησε τον Απρίλιο του 2010, με την υποστήριξη του Γραφείου του Πρωταρχού της Υπουργείων Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,

Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Άλλαγης».

Ος εδώ καλά. Στη συνέχεια, όμως, διαβάζουμε ότι «η συγκεκριμένη φάση του έργου αναμένεται να ξεκινήσει τον Ιανουάριο 2011 και η συγκεκριμένη δράση θα χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου από την εταιρία Παπαστράτος, στο πλαίσιο χορηγικού της προγράμματος για την προστασία του περιβάλλοντος και την Οδική Ασφάλεια». «Πιστεύουμε ότι πρόκειται για υπόδειγμα σύμπραξης του Κράτους με φορέα της ιδιωτικής οικονομίας, με σκοπό το κοινωνικό όφελος»,

έριξε το σχετικό γλείψιμο ο γενικός γραμματέας Περιφέρειας Ηλ. Λακόπουλος. Μπορεί ο Philip Morris, η πολυεθνική που έχει αγοράσει τον Παπαστράτο, να στραγγαλίζει τα δικαιώματα των εργατών της, όμως με μια χορηγία (που δείχνει βάση για νέες σχέσεις με το κράτος) καθαρίζει και αναγορεύεται σε εδνικό ευεργέτη.

Οπως γνωρίζουν οι αναγνώστες της «Κ», υπάρχει και μια με-

της εγκληματική κίνηση του Δελτά είναι αυτοπόδεικτη. Χτυπά με τη μηχανή τον διαδηλωτή (υπάρχουν φωτογραφίες που δείχνουν πως τον έχει σηκώσει στον αέρα). Διαιψεύδονται έτσι όσα έλεγε ο Χρυσοχοΐδης το Δεκέμβρη του 2009, όταν το ίδιο σώμα είχε ορμήσει κατά του μπλοκ του ΕΕΚ στο Σύνταγμα, τραυματίζοντας σοβαρά μια διαδηλώτρια.

Προσέξτε και το αυτοκόλλητο στο κράνος του Δελτά: ένα λακεδαιμονιακό κράνος, δηλωτικό της φασιστικής αντίληψης βάσει της οποίας συγκροτήθηκε και εκπαιδεύεται αυτό το σώμα.

■ Γλώσσα πλανθάνουσα

«Η περαίωση, όπως είπατε και εσείς στο ρεπορτάρισσας, πήγε πάρα πολύ καλά, όχι μόνο για τον εισπρακτικό της χαρακτήρα, αλλά και για τους ίδιους τους φορολογούμενους, που τους δόδηκε η δυνατότητα και η ευκαιρία με τη βιολόη τους να κλείσουν το παραδάκι στην πολυεθνική; Εμείς παρακολουθούμε το δέμα.

Ο υφυπουργός Οικονομικών Δ. Κουσέλας στο δελτίο ειδήσεων της ΕΤ3 (29.12.10). Μιλώντας για «βραχνά των ελέγχων», από τον οποίο ξέφυγαν οι φο-

■ Συνεργάτες των Σιωνιστών

Ενα από τα έγγραφα που αποκάλυψε το WikiLeaks και πέρασε σχετικά απαρατίρητο στη χώρα μας είναι υπόμνημα της αμερικανικής πρεσβείας στο Ισραήλ, με ημερομηνία 13 Ιούνη 2007. Σύμφωνα μ' αυτό, ο επικεφαλής της Υπηρεσίας Ασφαλείας του Ισραήλ Γιουβάλ Ντισιάν ενημέρωσε τους Αμερικανούς πως οι υπηρεσίες του έχουν εγκαθίδρυσε «μια πολύ καλή σχέση συνεργασίας» με δυο τμήματα υπηρεσιών ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής και πως οι ηγέτες της Παλαιστινιακής Αρχής, και πως οι ηγέτες της Παλαιστινιακής Αρχής, «απεγνωσμένοι» ζήτησαν τη βοήθεια του Ισραήλ, καθώς ο Χαμάς έπαιρνε τον έλεγχο της Λωρίδας της Γάζας.

Σύμφωνα με άλλο έγγραφο, στον ίδιο ισραηλινό αξιωματούχο είχε γίνει πρόταση από τις ΗΠΑ να στηρίξει τη Φατάχ με όπλα και πυρομαχικά, αυτός όμως την απέρριψε, φοβούμενος ότι αυτά θα έπεφταν στα χέρια της Χαμάς.

Και από επίσημες αμερικανικές πηγές, λοιπόν, αποκαλύπτεται η συνεργασία του Αμπάς, με όργανο τον Νταχλάν, με τους Αμερικανούς και τους Ισραηλινούς. Και δικαιώνεται η Χαμάς, που πήρε τον έλεγχο της Λωρίδας της Γάζας, διώχνοντας τους πράκτορες των Σιωνιστών και των Αμερικανών, που έχουν ξεπουλήσει την Παλαιστινιακή υπόδεση.

ρολογούμενοι με την περαίωση, ο Κουσελάς –χωρίς να το καταλάβει– αποκάλυψε την ουσία και αυτής της ρύθμισης: δώστε κάτι και γλιτώστε τον έλεγχο για φοροδιαφυγή. Το σημειώνουμε, γιατί υποτίθεται πως αυτή η περαίωση δεν ήταν σαν τις άλλες. Εποιητικός ήταν ο Κουσελάς στην περαίωση της ρύθμισης, αλλά επειδή ξεκινάει ένα νέο σύστημα και ήθελαν να τελειώσουν με τις εκκρεμότητες του παρελθόντος;

■ Χημικά που σκοτώνουν

Την Πρωτοχρονία, μια 36χρονη Παλαιστίνια από το μαρτυρικό χωριό Μπιλίν, ξεψύχησε στο νοσοκομείο, δηλητηριασμένη από τα «δακρυγόνα» του σιωνιστικού στρατού. Οπως είναι γνωστό, πάνε πολλά χρόνια από τότε που τα «δακρυγόνα» έπαψαν να είναι δακρυγόνα. Είναι χημικά αέρια με ασφυξιογόνα δράση. Μάλιστα, αυτά που χρησιμοποιεί η ελληνική αστυνομία περιέχουν τη δραστική ουσία CS, απαγορευμένη από διεθνείς συνθήκες. Απ' αυτά τα χημικά πέθανε η παλαιστίνια αγνώστρια. Αυτά τα χημικά εκτοξεύονται κατά κόρον και αδιάκριτα ενάντια στους εργαζόμενους στο Δημόσιο και τις ΔΕΚΟ. Η θεωρία των «ρετίρε» αναβιώνει και πάλι. Χθές πάντα οι εργαζόμενοι του ΟΣΕ, σήμερα οι εργαζόμενοι στο ΜΕΤΡΟ και την ΕΘΕΛ, αύριο θα είναι οι τραπεζοϋπάλληλοι, μεθαύριο οι ΔΕΗΤζήδες και θ' ακολουθήσουν κι άλλοι.

αν μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια.

Τι κάνουμε;

Το ερώτημα είναι τι κάνουμε. Η κυβέρνηση προσποθεί να απομονώσει κάθε εργατική αντίσταση. Στο πλάι της έχει τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης, που οργανώνουν μια τεράστια εκστρατεία λάσπης ενάντια στους εργαζόμενους στο Δημόσιο και τις ΔΕΚΟ. Η θεωρία των «ρετίρε» αναβιώνει και πάλι. Χθές πάντα οι εργαζόμενοι του ΟΣΕ, σήμερα οι εργαζόμενοι στο ΜΕΤΡΟ και την ΕΘΕΛ, αύριο θα είναι οι τραπεζοϋπάλληλοι, μεθαύριο οι ΔΕΗΤζήδες και θ' ακολουθήσουν κι άλλοι.

Από δίπλα οι πάντα πιστοί και «υπεύθυνοι» γραφειοκράτες συνδικαλιστές που θέλουν να «οργανώσουν» έναν «αγώνα» για την τιμή των όπλων, έναν «αγώνα» που δεν θα ξεφεύγει από τα ασφυκτικά πλαίσια της αστικής νομιμότητας, των περιπάτων έξω από τη Βουλή, των σκόρπιων και ασυντόνιστων απεργιών και στάσεων εργασίας, χωρίς κανένα σχέδιο, καμία κλιμάκωση. Μέχρι να ψωφιστεί το νομοσχέδιο και μετά... τα κεφάλια μέσα.

Οταν όμως ο αντίπαλος σε σημαδεύει με το πιστόλι στον κρόταφο και σε εκβιάζει για να σου στερήσει το δικαίωμα στη ζωή, δεν αρκεί να ρίχνεις μερικές εκτονωτικές ντουφεκιές στον αέρα.

Ηρθεις η ώρα να γυρίσουμε το πιστόλι και να τους σημαδέψουμε εμείς. Διαφορετικά να περιμένουμε τον επόμενο εκβιασμό που θα μας κάνουν, για να χάσουμε κι άλλα δικαιώματα, σ' αυτόν τον ασταμάτητο κατίφορο κινεζοποίησης της εργαζόμενης κοινωνίας.

Την τακτική της κυβέρνησης την έρουμε. Περιμένει, ετοιμάζεται, καταθέτει ένα νομοσχέδιο και το ψωφίζει εκβιαστικά μέσα σε λίγες μέρες. Επομένως, το να περιμένεις πότε θα κατατεθεί ένα νομοσχέδιο για ν' αγωνιστείς, είναι ταξική αυτοκτονία.

Μίπως δεν έρουμε τι θα περιλαμβάνει το νομοσχέδιο για τις αστικές συγκοινωνίες; Κινεζοποίηση των εργαζόμενων και τσουχτερό χαράστι στα εισιτήρια. Να λοιπόν το έδαφος

για να αναπτυχθεί η πιο πλατιά ενότητα ανάμεσα στους εργαζόμενους, που θέλουν να κρατήσουν τις όποιες κατακτήσεις τους, και όλο το λαό, που θέλει φτηνές, δημόσιες αστικές συγκοινωνίες. Οπως είχε γίνει και το 1992, που ο αγώνας των εργαζόμενων της τότε ΕΑΣ απέκτησε παλλαϊκό χαρακτήρα.

Χρειάζεται, λοιπόν, αγώνας διαρκείας από τώρα, γιατί όταν θα κατατεθεί το νομοσχέδιο θα είναι αργά. Χρειάζονται μαχητικές κινητοποιήσεις, που θα κάνουν την κυβέρνηση και το σύστημα να πονέσουν και όχι απλές διαμαρτυρίες, στις οποίες η κυβέρνηση δεν δίνει καμιά σημασία.

Λένε ότι θα κάνουν επιστράτευσην αν γίνουν μαχητικότερες οι απεργίες. Ήδη την στάση εργασίας στο ΜΕΤΡΟ την έκριναν «παράνομη και καταχρηστική»!

Ομως ας σκεφτούμε:

Πότε οι εργαζόμενοι κέρδισαν κάτι, όταν δεν πήγαν κόντρα στη «νομιμότητα» της εξουσίας του κεφαλαίου και δεν προέταξαν την νομιμότητα του αγώνα τους; Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη ή οι αποφάσεις των δικαστηρίων;

Αν είναι το πρώτο, τότε δεν θα πρέπει να φοβίζει η επιστράτευση. Γιατί κι εκεί υπάρχει απάντηση, αν ο κόσμος είναι αποφασισμένος να την αρνηθεί μαζικά. Τι θα κάνουν; Θα γεμίσουν τις φυλακές; Ας το τολμήσουν! Θα ξεσκύωσουν ακόμα περισσότερο τον κόσμο εναντίον τους. Άλλωστε, τίποτα δεν κερδίθηκε χωρίς συγκρούσεις. Δεν επιδιώκουμε τη σύγκρουση για τη σύγκρουση.

Ομως αν δεν σπάσεις αβγά, ομελέτα δεν φτιάχνεις. Αυτό δείχνει και η ιστορία. Αν πριν δυο περίπου δεκαετίες οι εργαζόμενοι της ΕΑΣ δεν βγαίνανε μαχητικά στους δρόμους, τώρα στις συγκοινωνίες θα αλώνιζαν οι ιδιώτες. Εκείνος ο αγώνας είχε απ' όλα: απεργία διαρκείας, καταλήψεις αμαξοστασίων, συγκρούσεις στους δρόμους, συγκρούσεις με τους

«νοικοκυράιους», δίκες, ακόμα και προφυλακίσεις απεργών. Χωρίς αυτόν τον αγώνα, που κράτησε πάνω από ένα χρόνο, τα μπλε λεωφορεία θα είχαν μείνει στους

ιδιώτες και δεν θ' αναγκαζόταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να τα ξαναπεράσει στο κράτος το Δεκέμβρη του 1993.

Ολ' αυτά, όμως, δεν γίνονται με μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία που σαν «υπεύθυνος κοινωνικός εταίρος» κάνει τα πάντα για να εκφυλίσει τους αγώνες. Χύνοντας το δηλητήριο της «συνυπευθυνότητας», κάποιοι φτάσανε στο σημείο σε συνέλευση των εργαζόμενων της ΕΘΕΛ να κατακρίνουν ακόμα και τη δωρεάν μεταφορά των επιβατών, γιατί λέει «βάζουν μέσα τον Οργανισμό! Ομως όλοι γνωρίζουν ότι οι αστικές συγκοινωνίες πάντα «μπαίνουν μέσα», γι' αυτό και επιδοτούνται όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παντού. Μας μιλούν για τις επιδοτήσεις στην ΕΘΕΛ, τον ΗΛΠΑΠ, τον ΗΣΑΠ, δεν μιλούν όμως για τις γενναίες κρατικές επιδοτήσεις στους ιδιώτες του ΟΑΣΘ και των ΚΤΕΛ.

Μόνο με ανεξάρτητη ταξική οργάνωση, απεργιακές επιπροπές μέσα από τους ίδιους τους εργαζόμενους που θα δίνουν λόγο μόνο σ' αυτούς, μπορεί να σπάσει το μαύρο μέτωπο του Μνημονίου.

Θα πάντα πολύ διαφορετικά τα πράγματα αν όλοι οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες (οδηγοί, τεχνικοί, διοικητικοί, σε ΕΘΕΛ, ΗΣΑΠ, ΗΛΠΑΠ, ΜΕΤΡΟ) συντόνιζαν τον αγώνα τους και ζητούσαν την συμπαράταξη της εργαζόμενης κοινωνίας για να ανατραπεί ο εργασιακός Μεσαίωνας που μας ετοιμάζουν, για φτηνά εισπτήρια, για να πληρώσουν οι καπιταλιστές την κρίση που οι ιδιοί δημιούργησαν...

Τότε τα αδιέξοδα που ζούμε καθημερινά, θα γίνονταν αδιέξοδα της κυβέρνησης και των τροικικών.

Να ματώσουν αυτοί, όχι εμείς!

Διαφορετικά ας περιμένουμε τα χειρότερα.

5.1.2011

Το κείμενο αυτό μοιράζεται με τη μορφή προκήρυξης στους εργαζόμενους των αστικών συγκοινωνιών.

Εποχούμενοι δολοφόνοι

Ηταν ζήτημα χρόνου. Οποιος δεν φορά τα γυαλιά του φόρμου, όποιος δεν υποκύπτει στη λαγνεία της αστυνομικής «προστασίας», όποιος τους βλέπει να περιφέρονται στους δρόμους της πόλης με ύφος σερίφη του Φορ-Ουέστ, παραβιάζοντας φωνάρια, στοπ και διαβάσεις πεζών, ήξερε ότι κάποια μέρα τα γουρούνια της ομάδας «Δίας» κάποιον θα σκότωναν. Το έκαναν στο Μενίδι, κόβοντας το νήμα της ζωής ενός εξάχρονου κοριτσιού που είχε βγει να πει τα κάλαντα. Προσπάθησαν ν' αποφύγουν προπορευόμενο όχημα που έκανε επικινδυνούς ελιγμούς, είπαν τα γουρούνια, με το θράσος που τους δίνει η θέση τους ως πραιτωριανών της εξουσίας. Με τι ταχύτητα πήγαινε, όμως, ο εποχούμενος Ράμπτο,

για να παρασύρει το κοριτσάκι 70 μέτρα; Οποιος έχει καβαλήσει μηχανή –και μάλιστα τέτοια μηχανή, με πολύ κολά φρένα– ξέρει ότι για να παρασύρεις άνθρωπο για 70 μέτρα πρέπει να τρέχεις τουλάχιστον με 150. Με τέτοια ταχύτητα μέσα σε κατοικημένη περιοχή. Χωρίς να βλέπεις αν στο δρόμο περνάει άνθρωπος!

Αλλά γιατί να νοιαστούν; Από περιοχή που κατοικούν Τσιγγάνοι περνούσαν. Αυτοί δεν λογίζονται για άνθρωποι, αλλά για ζώα. Μπορεί ανενόχλητα ο κάθε πραιτωριανός να τους σκοτώνει τα πτιαδιά, είτε με σφαίρες είτε με μοτοσικλέτα.

Επειδή η εξουσία δεν πρόκειται να τους μαζέψει, ας την αναγκάσουμε εμείς να το κάνει. Ξέρουμε πώς.

Ούτε την Ακρόπολη να παζάρευαν δεν θελαν τόσο καιρό. Ή μήπως την παζαρεύουν;

Στο εκτελεστικό απόσπασμα το IKA

Μείωση κατά 25% των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών ανακοίνωσαν Κουτρουμάνης και Κατσέλη

Το 2ο Συνέδριο Κοινωνικής Ασφάλισης του Economist, με θεματικό άξονα «Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα: θα πετεύξει;», και με βασικό χορηγό τον πολυεθνικό κολοσσό των ιδιωτικών ασφαλίσεων ING επέλεξε η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας, για να ανακοινώσει την καταδίκη του ΙΚΑ σε θάνατο και τη μετατροπή των συντάξεων σε άθλια φιλανθρωπικά βοηθήματα.

τοελή κι αφού είχε προηγηθεί κάποιος θόρυβος, το πέρασε με μια απλή αναφορά: «Παράλληλα δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για μείωση των ασφαλιστικών εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών μέχρι 25% σε βάθος τριετίας. Στόχος μας είναι να πληρώνουν όλοι λιγότερα, και όχι τα 2/3 να επιβαρύνονται με μεγαλύτερες εισφορές». Αξίζει να σημειώσουμε πως ακόμα και στο κείμενο με τίτλο «Προτεραι-

Κατσέλη και Κουτρουμάνης διάλεξαν χωρίς ντροπή αυτό το συνέδριο για να ανακοινώσουν τη μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών κατά 25%, καταχειροκροτούμενοι από το ακροατήριο των τραπεζιτών, των εκπροσώπων των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών και όλλων καπιταλιστών, που είχε συρρεύσει για να τους αικούσει. Ετσι, πριν ακόμα μπει η νέα χρονιά, η εργατική τάξη ετοιμάζεται να δεχτεί ένα οικόμητι ισχυρό πλήγμα, μετά τα τόσα που δέντρικε το 2010

ότιτες και δράσεις πολιτικής για το 2011», που δημοσιεύτηκε στις 20 Δεκέμβρη, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας δεν αναφέρει τίποτα για μείωση των ασφαλιστικών εισφορών. Κατσέλη και Κουτρουμάνης προφανώς ήθελαν να το παρουσιάσουν αιφνιδιαστικά και να το σερβίρουν ως δωράκι στους καπιταλιστές που παρακολουθούσαν το συνέδριο του Economist.

Παραμυθάκια

τά τα τόσα που δέχτηκε το 2010. Μιλώντας στο συνέδριο του Ecoponomist, η Κατσέλη δεν δίστασε να ανακοινώσει ότι «**η πρώτη προτεραιότητα του υπουργείου, από την πλευρά των εσόδων, είναι η μείωση του μη μισθολογικού κόστους της επιχείρησης.** Αυτή αποτελεί στρατηγική επιδίωξη για την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και τη διατήρηση και αύξηση των προσφερόμενων θέσεων εργασίας. Ειδικότερα, προβλέπεται η σταδιακή μείωση κατά 25% των ασφαλιστικών εισφορών μέχρι το 2013 για όσες επιχειρήσεις ενταχθούν στο ενοποιημένο και αναβαθμισμένο σύστημα λειτουργίας του ΣΕΠΕ, κάνοντας παράλληλα χρήση της κάρτας εργασίας που θεσπίζει το υπουργείο Εργασίας και πληρώνουν έγκαιρα και με συνέπεια τις οφειλές τους».

Ας τελειώνουμε, καταρχήν, με το παραμυθάκι ότι μειώνοντας τις ασφαλιστικές εισφορές θα μαζεύουμε περισσότερα, επειδή η μείωση θα οδηγήσει τους εργοδότες να εγγραφούν στο ηλεκτρονικό σύστημα του υπουργείου. Παραμυθάκι που επαναλαμβάνουν Κατσέλη και Κουτρουμάνης, λες και απευθύνονται σε ήλιθιους. Οι καπιταλιστές, μικροί και μεγάλοι, που εισφοροδιαφέγγουν ή εισφοροκλέβουν δεν έχουν κανένα λόγο να γραφούν σε κανένα ηλεκτρονικό σύστημα, έστω κι αν τους μειώσουν τις εισφορές. Η κλοπή είναι πιο συμφέρουσα οικονομικά από το να πληρώνεις, έστω και λιγότερα. Αν μάλιστα σκεφτούμε τις συνθήκες της κρίσης και τα ζόρια που τροβάνε οι μικροί καπιταλιστές, μπορούμε να καταλάβουμε πως όχι μόνο δεν θα μειωθεί η εισφοροδιαφυγή και η ει-

Ο Κουτρουμάνης, που είναι και καθ' ύλην αρμόδιος, ανακοίνωσε ότι η μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών θα ξεκινήσει με ένα 10% από τα μέσα του 2011 και θα αυξάνεται κάθε χρόνο, για να φτάσει το 25% το 2013. Διευκρίνισε, επίσης, ότι αυτή η μείωση θα επιμεριστεί αναλογικά στις εισφορές των εργοδοτών και των εργαζομένων. Με θράσος χιλίων πιθήκων, ο αναπληρωτής υπουργός και εμπνευστής του τελευταίου αντιασφαλιστικού νόμου (έργο για το οποίο επιβραβεύτηκε από τον Παπανδρέου με την αναβάθμισή του –αν και φρεσκότατος στην αστική πολιτική – από υφυπουργό σε αναπληρωτή υπουργό), δήλωσε ότι δεν θα υπάρξει κίνδυνος για τα οικονομικά των Ταμείων απ' αυτή τη ρύθμιση, διότι η ηλεκτρονική παρακολούθηση θα επιτούψει τον άλγον σφροκολοπή, αλλά αντίθετα θα ουξήθει. Ποιοι θα σπεύσουν να γραφτούν στο σύστημα των μειωμένων εισφορών; Οι μεγάλοι καπιταλιστές, με το στάνταρ προσωπικό, που είναι υποχρεωμένοι να το ασφαλίζουν, και με τα οργανωμένα λογιστήρια. Είναι, άλλωστε, αυτοί που απαιτούσαν τη μείωση των εισφορών τους. Αυτοί που εδώ και χρόνια γαβγίζουν για το «δυσβάστακτο μη μισθολογικό κόστος εργασίας», εννοώντας πρωτίστως τις ασφαλιστικές εισφορές.

Ας τελειώνουμε και με το παραμυθάκι του «κόστους εργασίας», μισθολογικού και μη. Εδώ ταιριάζει η παροιμία «αυτοί που μας χρώσταγαν μας γυρεύουν και το βόδι». Η εργασία όχι μόνο δεν αποτελεί κόστος, αλλά αντίθετα είναι το μόνο στοιχείο της παραγωγής που έχει την ιδιότητα να δημιουργεί μόνο αερία. Τα

λοστούρι ή σα επιτρέψει τον ελεγχό της αδήλωτης εργασίας!

αξία κι αυτή την αρπάζουν οι καπιταλιστές και τη μοιράζονται μεταξύ τους (βιομήχανοι, τραπεζίτες, έμποροι). Η αστική πολιτική οικονομία, όμως, για να κρύψει την ουσία της εκμετάλλευσης των εργατών από τους καπιταλιστές, παρουσιάζει τα πρόγματα σαν η εργασία να αποτελεί απλώς έναν «συντελεστή της παραγωγής», έναν «στοιχείο κόστους», ενώ το κέρδος βγαίνει από το κεφάλαιο και από τη... μογκιά των καπιταλιστών στην αγορά.

Μολονότι είναι ο μοναδικός παραγωγός αξιών, επομένως ο μοναδικός παραγωγός κοινωνικού πλούτου, ο εργάτης πληρώνεται μόνο όσα χρειάζεται για να μη φορήσει και για να μπορεί να γεννάει πταιδιά για να αναπαράγεται η εργατική δύναμη. Ο μισθός εργασίας είναι η τιμή της εργατικής δύναμης. Υπάρχει, όμως, και ένας έμφεσος μισθός, που είναι οι ασφαλιστικές εισφορές, για να μπορεί ο εργάτης να έχει παροχές υγείας και σύντοξη στα γεράματά του. Οι λεγόμενες εργαδοτικές ασφαλιστικές εισφορές δεν είναι δώρο του καπιταλιστή προς τον εργαζόμενο. Αντίθετα, είναι ένα μικρό κομμάτι της αξίας που δημιουργεί ο εργαζόμενος. Ουσιαστικά είναι κάτι που τσοντάρεται στο μισθό. Το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών είναι λεφτά των εργατών, είναι τυμά (ελάχιστο) της υπεραξίας.

Ερχονται, λοιπόν, τώρα –και αφού έχουν πετσοκόψει με χλιούς τρόπους τα μεροκάματα και τους μισθούς – και πετσοκόβουν και τις ασφαλιστικές εισφορές. Το αποτέλεσμα –πέρα από τις επιπτώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία– είναι να γίνει ο εργάτης αικόνα πιο φτηνός για το κεφαλαίο, να αφήνει μεγαλύτερη υπεραξία. Ετσι, οι όροι μίσθωσης εργατικής δύναμης «κινεζοποιούνται» με όλο και πιο γρήγορο ρυθμό. Κυβέρνηση και καπιταλιστές δείχνουν αδίστακτοι, στην προσπάθειά τους να διαχειριστούν την κρίση προς όφελος της κεφαλαιοκρατίας.

Νέες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις

Από πλευράς κυβέρνησης, η σχετική φιλολογία για μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών άρχισε από τα τέλη του καλοκαιριού, με πρωτεργάτη τον πρώην υφυπουργό Εργασίας και νυν διοικητή του ΙΚΑ Ρ. Σπυρόπουλο. Τάχιστα προσχώρησε και ο τότε υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος. Οταν ανέλαβε η Κατσέλη το υπουργείο Εργασίας, έκανε σημαία της τη μείωση του «μη μισθολογικού κόστους εργασίας», για να σωθούν δήθεν οι θέσεις εργασίας. Μέχρι τότε, έριχναν το βάρος της προπταγάνδας τους στα διάφορα προγράμματα «επιδότησης της εργασίας» του ΟΑΕΔ. Ισχυροίζονταν ότι μ' αυτά τα προ-

γράμματα υψώνουν φράγμα ανά σχεσης στην ανεργία, ότι διασώζουν εκαποντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Φυσικά, όπως δείχνουν οικάδα μα και τα επίσημα (μαϊμουδισμένα στοιχεία, η ανεργία καλπάζει και από μήνα σε μήνα εμφανίζεται με γαλύτερη, χωρίς καμιά ανάσχεση του ρυθμού αύξησης. Τώρα, έξει χιώντας την προπταγάνδα που ανέπιτυσσαν επί τόσους μήνες, έρχονται και χαρίζουν στους καπιταλιστές το ένα τέταρτο των ασφαλιστικών εισφορών, ποσοστό τεράστιο, ειδικά αν αναλογιστούμε την άθλια κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων και ιδιαίτερα του IKA.

Πριν μερικούς μήνες, ξεχωρίστηκε την προεκλογική και μετεκλογική προπαγάνδα της με τα «τρία δεν» η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ψήφισε τον πιο σαρωτικό, τον πιο αντεργατικό ασφαλιστικό νόμο που έχει ψηφίσει ελληνική κυβέρνηση. Ζει σήμερα πάτωσε με τη μία ασφαλιστικά δικαιώματα που κατακτήθηκαν με εργατικούς ογκώνες στη διάρκεια σχεδίου δόνος εινός αιώνα. Το επιχείρημα ήταν ότι έπρεπε να εξασφαλίστεί η βιωσιμότητα των Ταμείων, γιατί αλλιώς δεν θα είχαν να πληρώσουν συντάξεις. Θυμόμαστε όλοι τις δακρύζοντες εμφανίσεις του Λοβέρδου με τα «δεν υπάρχει σάλιο». Ερχονται λοιπόν, τώρα και καταφέρνουν ένα τεράστιο πλήγμα στα έσοδα του ΙΚΑ και των επικουρικών. Το αποτέλεσμα θα είναι να έρθουν νέα πλήγματα στη σύνταξη και στις άλλες παροχές των Ταμείων, όχι σε κάποιο μακρινό μέλλον, αλλά πάρα πολὺ σύντομα. Ηδη το επικαιροποιημένο Μνημόνιο αναφέρει ρητά, ότι πρέπει να τελειώσουν οι αναλογιστικές μελέτες όχι μόνο για τα επικουρικά που μπαίνουν στην κλίνη του Προκρούστη, αλλά και για το ΙΚΑ. Οι τροϊκανοί αναφέρουν ευθέως ότι αφισιβήτησαν τον τελευταίο αντιστοιχο ασφαλιστικό νόμο. Αμφιβάλλουν αν θα κόψει όσα θέλουν (σχετικά γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο).

Αλήτες γραφειοκράτες

Σε τηλεοπτική εμφάνιση της Κατσέλη στη NET (21.12.10), αφού προκλητική δημοσιογράφος-παπαγαλάκι (Π. Γαβρά) χαρακτήρισε «Θετική εξέλιξη» τη μείωση των εργαδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, έδωσε πάσα στην Κατσέλη, η οποία είπε τα εξής προκλητικά: «Αυτό ενναι κάτι που εντάσσεται σε αυτό που είπαμε πριν, ότι το μη μισθωτο λογικό κόστος είναι πολύ σημαντικό στη χώρα μας και έχει αυξηθεί υπέρμετρα. Το μη μισθωτο λογικό κάστος, που έχει να κάνει με τις εργαδοτικές και ασφαλιστικές εισφορές με το υψηλό φορολογικό βάρος, με τη γραφειοκρατία, το κόστος συναλλογών. Πήραμε μια απόφαση στο πλαίσιο της αναμόρφωσης του ΣΕΠΕ, να προγραμματίσουμε μία σταδιακή μείωση του ποσοστού

των ασφαλιστικών εισφορών κατά 25% μέχρι το 2013».

Λίγο πριν, η Κατσέλη περιέγραψε για την εξαισίστη περιβάλλον που η κυβέρνηση δημιουργεί για τους καπιταλιστές (εφιάλτη για τους εργαζόμενους): «Εάν υπάρχουν οι δυνατότητες π.χ. μερικής απασχόλησης, εκ περιτροπής εργασίας, μαζί με κάποια μικρή μείωση μισθών, τότε υπάρχει λιγότερη πίεση για οποιαδήποτε απόλυτη. Δεδομένων και των άλλων μέτρων που έχουμε για την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών στις επιχειρήσεις, νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε ότι ο βασικός στόχος είναι να περισσωθούν θέσεις εργασίας!»

Η υπουργός Εργασίας καμάρωνει, επειδή έχουν προσφέρει στους καπιταλιστές μια βεντάλια αντεργατικών μέτρων, η οποία ολοένα και ανοίγει. Ως γνωστόν, με το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο σκούπα καθιερώθηκαν οι «ειδικές επιχειρησακές συμβάσεις», που θα επιβάλλονται και με το μηχανισμό της διαιτησίας, η εκ περιτροπής εργασία και η διαθεσιμότητα αυξήθηκαν από 6 σε 9 μήνες το χρόνο και η απόλυτη χωρίς αποζημίωση πτήγη από τους δύο στους δώδεκα μήνες. Ετσι, οι καπιταλιστές έχουν να διαλέξουν όποια μέτρα απ' αυτή τη βεντάλια τους βολεύουν κάθε στιγμή. Και βέβαια, και αντεργατικά μέτρα διαλέγουν (πέρα απ' αυτά που επιβάλλουν το αμπουκαλδικα και εκβιαστικά, χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν και χωρίς να τους ζητάει λογαριασμό καμιά κρατική υπηρεσία) και απολύτες συνεχίζουν να κάνουν. Τώρα τους δίνει και μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, στελνοντας το ΙΚΑ στο απόσπασμα και μετατρέποντας τις συντάξεις σε φιλανθρωπικά βοηθήματα.

Στο στημένο αυτό τηλεοπτικό σόου παρευρισκόταν και ο ΠΑΣΚίτης, μέλος του προεδρείου της ΓΣΕΕ, Στάθης Ανέστης, ο οποίος καταρχήν χαρακτήρισε θετική τη ρύθμιση για τις «ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις!» Με τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών διαφώνησε, χωρίς βέβαια να σηκώσει τους τόνους ή να κάνει καμιά καταγγελία. Μιλούσε σαν να ήταν κάποιος τεχνοκράτης που είχε διαφορετική προσέγγιση. Στο τέλος κατέληξε ως εξής:

«Θα ήθελα να παρακαλέσω την κυρία υπουργό να το κρατήσει αυτό το ζήτημα, να ακούσει τις απόψεις μας, να δούμε αν πρέπει να διασφαλίσουμε ακόμα περισσότερο ή να επιβραβευτούν με κάποιο τρόπο οι συνεπείς αυτό να γίνει, αλλά να μην είναι η επιλογή τέτοια και το μέτρο τέτοιο που θα βουλιάξει το ασφαλιστικό μας σύστημα».

Δηλαδή, και αυτό το συζητάνε «υπό όρους! Για τους... καλούς κα- πιταλιστές, ρε γαμώτο! (Για έκαρ- φωμα μόνο, προσέθεσε στο τέλος ότι δεν δέχονται καμιά μείωση ει- σφορών όσο δεν επανέρχονται η 13η και 14η σύνταξη).

■ Κατσέλη και Κουτρουμάνης

Προσπάθησαν να κρύψουν τα ίχνη ενός εγκλήματος μέσα στο ίδιο τους το σπίτι

Οι οδηγίες που έχουν δοθεί από την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλισης για εντατικοποίηση των ελέγχων στους κλάδους των συνεργειών καθαρισμού και της ασφαλειας-φύλαξης εναρμονίζονται πλήρως με τις προτεραιότητες που είχε θέσει το ίδιο το Σάμα στην Ετήσια Εκθεση Πεπραγμένων του για το έτος 2009, όπου έχουν συμπεριληφθεί στον προγραμματισμό των στοχευμένων ελέγχων του τρέχοντος έτους οι συγκεκριμένοι κλάδοι επιχειρήσεων και μάλιστα με ειδική αναφορά σε συνεργεία που δραστηριοποιούνται σε δημόσιες υπηρεσίες.

Τα παραπάνω γράφτηκαν με θράσος σε δελτίο Τύπου του υπουργείου Εργασίας, με ημερομηνία 29 Δεκεμβρίου 2010. Δέκα ακριβώς μέρες μετά το θάνατο του αιγύπτιου εργάτη Ερνάντ Αζίζ, που σκοτώθηκε καθαρίζοντας τα τζάμια σε κτίριο του υπουργείου Εργασίας. Εργαζόταν αδήλωτος και ανασφαλιστος σε εργολάβο-δουλέμπτορο που έχει αναλάβει τον καθαρισμό κτιρίων του υπουργείου.

Πόσο θράσος χρειάζεται να διαθέτεις για να δηλώνεις ότι πρώτη προτεραιότητα στους ελέγχους σου είναι τα συνεργεία καθαρισμού και δη στις δημόσιες υπηρεσίες, όταν κυριολεκτικά κάτω από τη μύτη σου εργάζονται ανασφαλιστοι εργαζόμενοι;

Πόσο θράσος χρειάζεται να διαθέτεις για να δηλώνεις (στο ίδιο δελτίο Τύπου), ότι «ο ελεγκτικός μηχανισμός του Υπουργείου μας αντέδρασε ακαριαία», όταν αποδειγμένα προσπάθησες να συγκαλύψεις το έγκλημα και αναγκάστηκες να το παραδεχτείς μόνο όταν αυτό καταγγέλθηκε δημόσια από την εργατική πλευρά;

Ιδιού τα αποκαλυπτήρια της συνενοχής της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Εργασίας στο έγκλημα των δουλεμπτών. Θα μιλήσουμε με «γυμνά» στοιχεία.

Κάθε φορά που ένας εργάτης σκοτώνεται ενώρια εργασίας, το υπουργείο Εργασίας εκδίει μια αποκριτική συλλυπητήρια ανακοίνωση. Την τακτική αυτή καθιέρωσε ο Λοβέρδος και τη συνεχίζει η Κατσέλη. Η ανακοίνωση αυτή αρχίζει με τη φράση «Η Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλισης εκφράζει τα συλλυπητήρια και τη θλίψη της για το θάνατο του...» και τελειώνει με τη φράση «Οι επιθεωρητές του Σ.Ε.Π.Ε. θα ελέγξουν όλα τα πιθανά αίτια που προκαλέσαν το τραγικό συμβάν και θα προχωρήσουν σε κάθε νόμιμη ενέργεια».

Στημιότυπο από τη διαμαρτυρία που οργανώθηκε, με πρωτοβουλία της ΠΕΚΟΠ, έως από το κτίριο του υπουργείου Εργασίας που δολοφονήθηκε ο Ερνάντ Αζίζ, το απόγευμα της Τετάρτης 29 Δεκέμβρη.

Το πιο πρόσφατο δελτίο αυτού του τύπου εκδόθηκε στις 27 Δεκέμβρη και αφορούσε το θάνατο του εργαζόμενου σε εταιρία φύλαξης Πέτρου Βαΐνοντης, που βρέθηκε νεκρός από συνάδελφο του κατά την αλλογή της βάρδιας.

Για το θάνατο του Ερνάντ Αζίζ δεν εκδόθηκε κανένα δελτίο Τύπου, μολονότι αυτός σκοτώθηκε εργαζόμενος σε κτίριο του υπουργείου. Οπως παραδέχεται το ίδιο το υπουργείο Εργασίας, σε δελτίο Τύπου που έχει ωστε στις 28 Δεκέμβρη, ο θάνατος του Ερνάντ Αζίζ επήλθε την Κυριακή 19 Δεκέμβρη, περί τις 4.00μμ και «αναγγέλθηκε από το οικείο αστυνομικό τμήμα και την Κεντρική Υπηρεσία του ΣΕΠΕ στο αρμόδιο ΚΕΠΕΚ τη Δευτέρα, 20 Δεκεμβρίου». Γιατί, λοιπόν, δεν εξέδωσαν το καθιερωμένο συλλυπητήριο δελτίο Τύπου τη μέρα που έμαθαν για το τραγικό γεγονός, αλλά η πρώτη τους αναφορά έγινε με το προαναφερθέν δελτίο, οχτώ ολόκληρες μέρες από τότε που πληροφορήθηκαν –όπως λένε– το συμβάν;

Μέσα σ' αυτές τις οχτώ μέρες το υπουργείο Εργασίας εξέδωσε καταιγισμό ανακοίνωσεων για διάφορα θέματα. Ακόμα και τη μέρα του θανάτου του Αζίζ (Κυριακή 19.12.10), το γραφείο Τύπου της Κατσέλη εργαζόταν και έστειλε δελτίο με το πρόγραμμα της υπουργού για την επόμενη μέρα. Λέτε να μην ενημερώθηκε ότι σε κτίριο του υπουργείου σκοτώθηκε άνθρωπος; Τη Δευτέρα, 20 Δεκέμβρη, με ένα νεκρό στην αυλή της, η Κατσέλη οργάνωσε συνέντευξη-φιέστα για να παρουσιάσει τα αποτελέσματα των «δράσεων ενάντια στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό». Μες στην καλή χαρά, μάλιστα, βράβευσε και ένα δημοσιογράφο. Την ίδια μέρα πήγε και

της ΠΕΚΟΠ μαζί με τα... συλλυπητήριά του.

Αρήσαμε τελευταίους τους ξεφωνημένους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ. Στις 23 Δεκέμβρη κατήγγειλε το γεγονός η ΠΕΚΟΠ. Στις 28 Δεκέμβρη το παραδέχτηκε το υπουργείο Εργασίας. Στις 29 Δεκέμβρη εξέδωσε ανακοίνωση η ΓΣΕΕ για να εκφράσει «τη βαθύτατη λύπη της για το πρόσφατο εργατικό δυστύχημα του Αιγύπτιου εργαζόμενου καθαριότητας» (για τους εργατοπατέρες η δολοφονία είναι δυστύχημα, λέσ και τον εργάτη τον χτύπησε αυτοκίνητο την ώρα που έκανε βόλτα στο δρόμο) και για να μας πει ότι «η ΓΣΕΕ και τα Συνδικάτα έχουν καταθέσει και έχουν παλέψει για ένα πλαίσιο εργασίας και ελέγχων στον πολύπαθο χώρο του καθαρισμού».

Για δες ποιοι μιλάνε. Αυτοί που την καθαρίζτητα των κτιρίων της ΓΣΕΕ την έχουν δώσει σε δουλεύτηρο και που αρνούνται να δώσουν στη δημοσιότητα τη σύμβαση που έχουν υπογράψει μαζί του (έχουμε γράψει αφετά δημοσιεύματα πάνω σ' αυτό το θέμα – ακόμα δεν έχουμε καταφέρει να πάρουμε στα χέρια μας τη σύμβαση της ΓΣΕΕ με τον εργολάβο καθαρίζτητας).

Οταν οι δουλεύτηροι συμπεριφέρονται τόσο προκλητικά μέσα στο υπουργείο Εργασίας, όταν το ίδιο το υπουργείο τους κάνει πλάτες (η σύμβαση γράφει ότι η εργασία γίνεται από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή και ο αιγύπτιος ανασφαλιστος εργάτης εργάζοταν Κυριακή) μπορούμε να φανταστούμε τι συμβαίνει ευρύτερα. Άλλωστε, η κρίση και η σκληρή αντεργατική επίθεση, που δημιουργούν συνήκες δουλεύτηροι για το σύνολο των εργαζόμενων, αποτελούν αέρα στα πανιά για τις γαλέρες των κλασικών δουλεύτηρων. Η δολοφονία του Αζίζ για τους δουλεύτηρους και το κράτος ήταν απλά ένα... μη κανονικό περιστατικό, που θα προσπαθήσουν να το «μαζέψουν» μόλις εξαποτελέσουν οι πρώτες εντυπώσεις. Όλα θα συνεχιστούν κανονικά.

Πριν από δύο χρόνια ήταν η Κούνεβα. Φέτος ο Αζίζ. Το δουλεύτηρο ζει και βασιλεύει. Πέρα από τις ευθύνες και τη συνενοχή του κράτους, είναι ντροπή και για το κίνημα που δεν έδωσε τη δέουσα συνέχεια στον αγώνα που ξεκίνησε αμέσως μετά την απόπειρα δολοφονίας της Κ. Κούνεβα. Βασιλεύουν οι μικροπαραγοντισμοί, η προσπάθεια αποκόμισης πολιτικής υπεραξίας και οι ιδεοληψίες, με αποτέλεσμα μια μεγάλη ευκαιρία να πάει χαμένη. Είναι καιρός το τεράστιο αυτό πρόβλημα να τεθεί ξανά επί τάπητος.

Τερτίπια γραφειοκρατών

Αν θέλατε να έχετε μια εικόνα για το πώς κανολιζάρουν τις διαθέσεις των εργαζόμενων οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές, θα έπρεπε να παρακολουθήσετε τη συνέλευση των εργαζόμενων στην ΕΘΕΛ, που έγινε στο αμαξοστάσιο του Ρέντη την παραμονή των χριστουγέννων. Εχοντας κηρύξει μόνο στάση εργασίας για να έρθει λιγότερος κόσμος (αφού πολλοί δεν προλαβαίνουν τη μεταφορά στο χώρο της συνέλευσης και την επιστροφή τους στη δουλειά), το διοικητικό συμβούλιο, αφού άκουσε τα εξ αμήχανης από οδηγούς (κάποιοι από την ΠΑΣΚΕ, μάλιστα, στην προηγούμενη συνέλευση είχαν σκίσει τις κομματικές τους ταυτότητες), έσπευσε να καπελώσει τις πιο «ζωηρές» προτάσεις (π.χ. καταλήψεων σε τηλεοπτικούς σταθμούς ή στον ΟΑΣΑ, που υπερψηφίστηκαν με ενθουσιασμό από τους εργαζόμενους), με το αιτιολογικό ότι «δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα, ρε συνάδελφοι, ποιος θα τα στηρίξει»;

Αυτά είπε ο Κουλουμπαρίτης από την ΠΑΣΚΕ, συνεπικουρύμενος από τον πρόεδρο του σωματείου Κομίνη, της ΔΑΚΕ, που είπε ότι οι καταλήψεις δεν ανακοινώνονται από τις συνέλευσεις (γνώστης της ταξικής... παρανομίας ο μεγάλος)! Ο γραφειοκράτες ήταν... τυχεροί, γιατί ο κόσμος ήταν λίγος (γύρω στα 600 με 800 άτομα, σε αντίθεση με την προηγούμενη συνέλευση που είχαν μαζευτεί γύρω στους 3.500) και αυτοί που αντιτάχθηκαν είτε στους περιπάτους που εξαγγέλλει το σωματείο είτε στη ΓΣΕΕ, δεν τολμήσαν να προκαλέσουν ρήξη μέσα στη Γενική Συνέλευση ενάντια στην γραφειοκρατία. Ήταν βλέπετε παραμονή χριστουγέννων, ήταν και η στάση αντί 24ωρης απεργίας και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κατόρθωσε να περάσει το δικό της. Να κηρύξει δηλαδή μία στάση εργασίας για τις 29 Δεκέμβρη, άλλη μία για τις 5 Γενάρη και... κορύφωση ξανά με στάση εργασίας στις 10 Γενάρη, οπότε θα γίνει ξανά γενική συνέλευση.

Κρατώντας χαμηλά τα επίπεδα των κινητοποιήσεων, ποντάρουν στην απογοήτευση του κόσμου και δίνουν χρόνο στην κυβέρνηση να περάσει τα σχέδιά της στο «πατ κιουτ», κάποια αωραία που ο κυβερνητικός λόχος θα ψηφίσει την εξόντωση των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ. Και τι δεν ακούστηκε από τους γραφειοκράτες εκείνη τη μ

■ Φιρμάνι της ΓΣΕΕ προς εργατοπατέρες: Εφαρμόστε το νέο νόμο για τις επιχειρησιακές συμβάσεις

«Εγώ εκ μέρους της ΠΑΣΚΕ δηλώνω ότι ουδείς συνδικαλιστής της ΠΑΣΚΕ σε κανένα πρωτοβάθμιο σωματείο δεν θα υπογράψει τέτοιες επαίσχυντες συμβάσεις. Ας έρθουν να το πουν και άλλοι!»

Αυτά δήλωνε, κορδωμένος, ο αρχιεργατοπατέρας Γιάννης Παναγόπουλος, στο Γενικό Συμβούλιο της ΓΣΕΕ, το Δεκέμβριο 4 Δεκέμβρη. Ήταν τότε που είχε πιαστεί επ' αυτοφόρω να κάνει μυστικά παζάρια με τον ΣΕΒ και τις άλλες εργοδοτικές οργανώσεις. Στην αρχή διέψευσε ότι έκανε κρυφή συνάντηση στα γραφεία του ΣΕΒ και μήλησε για προβοκάτσια, όταν άμως τον ξεμπρόστιασαν οι καπιταλιστές, αναγκάστηκε να παραδεχτεί έμμεσα τη συνάντηση.

Ακριβώς ένα μήνα μετά, η ΓΣΕΕ εξέδωσε φιρμάνι για το πώς οι συνδικαλιστές θα εφαρμόσουν το νέο αντεργατικό νόμο και θα υπογράψουν Ειδικές Επιχειρησιακές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας! Τόσο κράτησε η... απογόρευση Παναγόπουλου προς τους «πράσινους» εργατοπατέρες.

Το φιρμάνι της ΓΣΕΕ, αφού επταναλάβει «για πολλοστή φορά την ριζική διαφωνία της στον Ν. 3899/2010», περνάει αμέσως στο ψητό σημειώνοντας ότι «αυτό είναι το έσχατο μέτρο που μπορεί να αποδεχθεί ένα συνδικάτο! Σωαρώπα! Γιατί υπάρχει τίποτα πιο κάτω απ' αυτό; Αυτό ζητούσαν οι καπιταλιστές, αυτό συμφωνήθηκε από την κυβέρνηση και την τρόικα, αυτό νομοθετήθηκε. Το νέο (αν υπάρχει νέο) είναι ότι η ΓΣΕΕ ζητά από τους συνδικαλιστές να το εφαρμόσουν... με βαριά καρδιά. Για τους καπιταλιστές, όμως, σημασία έχει η υπογραφή και όχι η διάθεση με την οποία αυτή θα μπει.

Οπως πάντα, βέβαια, οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ φοράνε και το φερετζέ. «Απαραίτητη προϋπόθεση -γράφουν- για την έναρξη διαδικασίας ΕΕΣΣΕ είναι η διασφάλιση ΟΛΩΝ των θέσεων εργασίας και των λοιπών εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στη συγκεκριμένη επιχείρηση». Σημειώνουν, οικόμη, ότι «παρά το γεγονός ότι δεν περιλαμβάνεται διάταξη στο νόμο για απογόρευση των απολύτων κατά την διάρκεια ισχύος της Ειδικής ΕΕΣΣΕ μπορεί και πρέπει να απαιτηθεί από τον εργοδότη η διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας κατά την διάρκεια ισχύος της συγκεκριμένης σύμβασης». Στη συνέχεια παραθέτουν και μια «ερμηνευτική εγκύλιο της Νομικής Υπηρεσίας της ΓΣΕΕ», που απλώς περιγράφει το νέο νόμο, που καλούνται να εφαρμόσουν οι εργατοπατέρες εκεί που θα ζητηθεί από τους καπιταλιστές.

Τη μέρα που η ΓΣΕΕ έστελνε την κατάπτυστη εγκύλιο για το πώς θα εφαρμοστεί ο αντεργατικός νόμος, γινόταν γνωστό ότι στις 29 Δεκέμβρη υπογράφτηκε η πρώτη ΕΕΣΣΕ. Από σωματείο με Πασκίτη πρόεδρο και με πλειοψηφία ΠΑΣΚΕΔΑΚΕ. Και μάλιστα, σε εταιρία που δεν αντιμετώπιζε κανένα πρόβλημα, αλλά για να ενιούσε τη θέση της στον ανταγωνισμό, απαιτήσε και πέτυχε μείωση κατά 9% στους μισθούς των 140 εργαζόμενων.

«Ο επιχειρηματίας ήθελε να προλάβει να κλείσει συμφωνίες με τα μεγάλα μάρκετ αν θα απορροφήσει ή όχι το 2%. Γι' αυτό έγινε τόσο βιαστικά. Στην ουσία εμείς πάμε να καλύψουμε την αύξηση του ΦΠΑ, γι' αυτό γίνεται. Δεν πηγαίνει στην εταιρεία. Εμείς δεν μπορούμε αυτούσια να την καλύψουμε γιατί είναι παραπάνω το ποσό, το υπόλοιπο είναι συμμετοχή της εταιρείας. Απλώς συμμετέχουμε σαν εργαζόμενοι αναλογιζόμενοι τις ευθύνες που έχουμε», δήλωσε στον «Φλας» ο Πασκίτης εργατοπατέρας Γ. Μιχαηλίδης, πρόεδρος του σωματείου της δραμινής γαλακτοβιομηχανίας ΝΕΟΓΑΛ και μελος της διοίκησης του Ε.Κ. Δράμας!

Η υπογραφή της σύμβασης «δεν υπαγορεύτηκε από κάποια οικονομική ανάγκη της επιχείρησης», δήλωσε στο ΑΠΕ ο διευθύνων σύμβουλος της ΝΕΟΓΑΛ χρ. Σεβαστίδης, που πραδέχτηκε ότι η ΝΕΟΓΑΛ προβλέπεται να κλείσει και τη χρήση 2010 με κερδοφορία. «Η συμφωνία υπεγράφη προληπτικά, γιατί η επιχείρηση διαβλέπει το μέλλον της ελληνικής οικονομίας, που σίγουρα θα είναι δύσκολο», συμπλήρωσε με κυνισμό! Μ' αυτό τον τρόπο -είπε- «θα αποφευχθεί η αύξηση της τιμής των προϊόντων της εταιρείας και η μείωση της ανταγωνιστικότητάς της και θα εξασφαλιστεί η απρόσκοπη συνέχιση της λειτουργίας της στις νέες, δύσκολες, συνθήκες της αγοράς! Στην αιτιολογική έκθεση της σύμβασης, που κατατέθηκε στο ΣΕΠΕ, αναφέρεται ότι κρίθηκε ανογκαία η μείωση των αποδοχών των εργαζόμενων «μετά την αύξηση του ΦΠΑ επί της τιμής των άνω προϊόντων κατά 2%, ώστε να αποφευχθεί η αύξηση της τιμής των προϊόντων της εταιρείας και η περαιτέρω μείωση της ανταγωνιστικότητάς της και προκειμένου να εξασφαλιστεί η απρόσκοπη συνέχιση της λειτουργίας της στις νέες συνθήκες της αγοράς!»

Μια ολόκληρη μέρα χρειάστηκαν οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ για να βγάλουν μια υποκριτική δήλωση καταγγελίας.

■ Νέα εγκύλιος για ασφαλιστικά θέματα

Κυβέρνηση κοινών απατώνων

Οπεριβόρτος Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης ξανακτύπησε με νέα εγκύλιο, η οποία επίσης δεν στηρίζεται στον αντιασφαλιστικό νόμο 3863/2010. Με την εγκύλιο αυτή ο αναπληρωτής υπουργός Έργασίας ξεπέρασε κάθε όριο και λειτουργεί ως κοινός απατεώνας. Ξαφνικά, στις 4 Γενάρη, ο Γ. Κουτρουμάνης και η Διεύθυνση Κύριας Ασφαλίσης Μισθωτών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων «θυμήθηκαν», ότι παραθέσουμε τα σχετικά αποσπάσματα των δύο εγκυλίων, για την περίπτωση των ασφαλισμένων τόσο με 35 χρόνια όσο και με 15 χρόνια.

Αναφέρεται στην εγκύλιο της 4ης Αυγούστου για την περίπτωση των 35 χρόνων ασφαλίσης: «ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ. Θεμελιωμένο συνταξιοδοτικό δικαίωμα έχουν και οι ασφαλίσμενοι που μέχρι 31/12/2010 συμπληρώνουν το χρόνο ασφαλίσης (σ.ο. δηλαδή στην προκειμένη περίπτωση τα 35 έτη)... Οι ασφαλίσμενοι αυτοί συνταξιοδοτούνται με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος 2010». Τι μας έλεγε ο «ποιητής»; Οι οι εργαζόμενοι στα πρώην Ειδικά Ταμεία θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδοτησης αρκεί να έχουν μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2010 35 χρόνια ασφαλίσης την πάτησαν με την εγκύλιο της 4ης Αυγούστου του 2010 και έσπευσαν να υποβάλουν στα χαρτιά τους για συνταξιοδότηση; Να γιατί έχουμε το δικαίωμα να ισχυρίζομαστε ότι ο Γ. Κουτρουμάνης λειτουργεί σαν κοινός απατεώνας;

Στην εγκύλιο της 4ης Αυγούστου υπάρχει ήριτη διάταξη, ότι οι εργαζόμενες των πρώην Ειδικών Ταμείων που μέχρι τις 31.12.2010 έχουν 15 χρόνια ασφαλίσης, θα συνταξιοδοτηθούν όταν γίνουν 60 χρόνια!

Στην εγκύλιο της 4ης Γενάρη υπάρχει η αντίθετη διάταξη. Οι δηλαδή, οι γυναίκες ασφαλίσμενές στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και με την εγκύλιο της 1ης Νοέμβρη του 2010 δεν σημαίνει ότι έπαψαν οι εργαζόμενες μητέρες που είναι ασφαλίσμενές στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να είναι «ξεκρέμαστες». Απαιτείται νομοθετική ρύθμιση για τη θεμελιωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος μόνο με το χρόνο ασφαλίσης (κάτι που ισχύει απόλυτα για όλες τις περιπτώσεις των ασφαλίσμενων στο δημόσιο).

Ο Γ. Κουτρουμάνης εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ δεν τον κατήγγειλαν για την «ξεκρέμαστη» εγκύλιο συχετικά με τις εργαζόμενες μητέρες που είναι ασφαλίσμενές στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και με την εγκύλιο της 4ης Γενάρη επέκτεινε την εφαρμογή της και στις εργαζόμενες μητέρες των πρώην Ειδικών Ταμείων που εντάχθηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Και αυτή η επέκταση είναι στον αέρα και ισχύουν όλα όσα είπαμε για την εγκύλιο της 1ης Νοέμβρη του 2010. Είναι στον αέρα, γιατί με την παρ. 5 του άρθρου 144 του νόμου 3655/2008, που εξακολουθεί να ισχύει, ορίζεται ρητά ότι οι εργαζόμενες μητέρες των πρώην Ειδικών Ταμείων που είπαμε για την εγκύλιο της 1ης Νοέμβρη του 2010. Είναι στον αέρα, γιατί με την παρ. 5 του άρθρου 144 του νόμου 3655/2008, που εξακολουθεί να ισχύει, ορίζεται ρητά ότι οι εργαζόμενες μητέρες των πρώην Ειδικών Ταμείων συνταξιοδοτηθούν όταν ταυτόχρονα έχουν τον απατούμενο χρόνο ασφαλίσης, το απατούμενο όριο ηλικίας και ανηλικού παιδιού.

Σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 3029/2002 οι ασφαλίσμενοι των Ειδικών Ταμείων, που υπήρχαν από 1.1.1983-31.12.1992 στην ασφαλίσηση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφαλίσης, θεμελίωνται δικαίωμα συνταξιοδότησης με την παρ. 1.1.1983-31.12.1992 στην ασφαλίσηση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφαλίσης, θεμελίωνται δικαίωμα συνταξιοδότησης με την παρ. 1.1.1983-31.12.1992 στην ασφαλίσηση των εργαζόμενων που δεν στηρίζονται στην εγκύλιο συνταξιοδότησης, πρέπει την ασφαλίσηση των εργαζόμενων που δεν στηρίζονται στην εγκύλιο συνταξιοδότησης, πρέπει την ασφαλίσηση των εργαζόμενων που δεν στηρίζονται στην εγκύλιο συνταξιοδότησης, πρέπει την ασφαλίσηση των εργαζόμενων που δεν στηρίζονται στην εγκύλιο συνταξιοδότησης, πρέπει την ασφαλίσηση των εργαζόμενων που δεν στηρίζονται στην εγ

■ Υπουργείο Παιδείας

Προς κατάργηση κάθε δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα

Ηπεποίθηση ότι το «νέο σχολείο», που απαιτούν οι «σημερινές συνθήκες», πρέπει να προσφέρει αποκλειστικά δεξιότητες (λόγια ελληνικά, λίγα μαθηματικά και βασικές γνώσεις στις φυσικές επιστήμες, αγγλικά και χρήση Η/Υ), χρήσιμες για την αγορά εργασίας και ταυτόχρονα να είναι φθηνό και ευελικτό, εκπορεύεται από κάθε ενέργεια του υπουργείου Παιδείας. Τελευταίο δείγμα αυτής της πολιτικής είναι το νέο νομοσχέδιο που ετοιμάζεται η Διαμαντοπούλου, τις βασικές αρχές του οποίου παρουσίασε στο Υπουργικό Συμβούλιο (29/12/2010).

Κάθε παιδαγωγική αντιληψη (σε αστική, βέβαια, κατεύθυνση), που διέτρεχε τη διαμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων θεωρείται περιττή. Το νέο πρόγραμμα σπουδών είναι «πλαίσιο εκπαιδευτικών στόχων», «μετρήσιμων», σύμφωνα με όσα επιβάλλουν οι δείκτες του ΟΟΣΑ, στην υλοποίηση των οποίων εξαντλείται και ο κεντρικός σχεδιασμός και η βασική ευθύνη της Πολιτείας. Από κει και πέρα δίνονται «δυνατότητες τοπικών εφαρμογών», με παρέμβαση δημαρχιών, περιφερειαρχών, τοπικών επιχειρηματιών, συλλόγων και λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων.

Την αντιληψη αυτή υπηρετούν η κατάργηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (ΠΙ) και του Οργανισμού Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων (ΟΕΔΒ) (η σημειολογία αυτής της πράξης είναι εμφανής).

Το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας επικεντρώνεται σε δυο τομείς, που αποτελούν όψεις του ίδιου νομίσματος: από τη μια μεριά το «ευελικτό, παιδαγωγικά διαφοροποιημένο», «αποκεντρωμένο», φθηνό ταξικό σχολείο, για τη συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών των εργαζόμενων, με απτάλεια κάθε ίχνους δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα και από την άλλη η εκ νέου «αναμόρφωση» των προτούπων-πειραματικών σχολείων για επιλεγμένους μαθητές που θα λειτουργήσουν ως «κυψέλες αριστείας και εφαρμογής πειραματικών εκπαιδευτικών πολιτικών».

Το πρώτο μέρος του νομοσχέδιου, με τίτλο «Αναδιάρθρωση δομών υποστήριξης

του Παιδαγωγικού, Εκπαιδευτικού και Ψηφιακού σχεδιασμού του υπουργείου Παιδείας», περιέχει δυο βασικά σημεία: Πρώτον, την ίδρυση νέου φορέα, «επιτελικού και ευελικτού», στον οποίο μεταβιβάζονται οι κύριες αρμοδιότητες τεσσάρων φορέων, που τώρα καταργούνται: του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, του Κέντρου Εκπαιδευτικής Ερευνας, του Ινστιτούτου Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαιδευτικής και του Οργανισμού Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών.

Το υπουργείο ομιλούει ότι την κατάργηση αυτών των φορέων (ειδικά του ΠΙ) επιβάλλει «η στενή εξειδίκευση, προς την οποία οδηγούνται ολοένα και περισσότερο οι επιστημονικοί κλάδοι». Σε επίπεδο περιεχομένου αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών, η ανάγκη αυτή αποτυπώνεται στο σχεδιασμό υλοποίησης των «μετρήσιμων εκπαιδευτικών στόχων». Ο νέος φορέας θα είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, ώστε να συνδυάζει, σύμφωνα με το κείμενο της εισήγησης, «πηγαδάλεια και το κύρος του δημοσίου φορέα με την ευελιξία του ιδιωτικού».

Δεύτερον, την εξέλιξη του Ερευνητικού Ακαδημαϊκού Ινστιτούτου Τεχνολογίας Υπολογιστών (Ε.Α.Ι.Τ.Υ.) σε βασικό κόμβο συνολικών ψηφιακών εφαρμογών και μέσων στην εκπαιδευτική. Με τις διατάξεις του νομοσχέδιου, η αποστολή αυτή ανατίθεται σε νέο φορέα, Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με έδρα την Πάτρα, στους σκοπούς του οποίου προστίθενται ο σχεδιασμός, η οργάνωση και ο συντονισμός της παραγωγής και διανομής των σχολικών βιβλίων τόσο σε έντυπη όσο και σε ηλεκτρονική μορφή.

Είναι φανερό ότι η Διαμαντούπολη φεύδεται όταν διαβεβαιώνει ότι «από πουθενά δεν προκύπτει η κατάργηση των δωρεάν βιβλίων». Άλλωστε, η ίδια στη συνέχεια αναφέρει αυτόν τον ισχυρισμό της, όταν δηλώνει ότι «τα βιβλία μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν» και ότι «θα διακριθούν τα σχολεία και οι μαθητές που θα παρουσιάσουν τα βιβλία στο τέλος της χρονιάς σε άριστη κατάσταση».

Στα παραπάνω συνηγορεί και το γεγονός ότι το νέο πρόγραμμα σπουδών, στο πλαίσιο του «νέου σχολείου», δεν προβλέπει τη συγγραφή νέων σχολικών βιβλίων. Η παραχή εκπαιδευτικού υλικού θα γίνεται μέσω διαδικτύου. Από κει και πέρα οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί θα κληθούν είτε να το κατεβάζουν από αυτό είτε να το αγοράζουν. Τα παραπάνω γίνονται στο όνομα της επικλησης του «ψηφιακού άξονα του νέου σχολείου».

ΝΠΙΔ είναι η απόδειξη της κατάργησης της Δημόσιας έκδοσης και διανομής των σχολικών βιβλίων (αλλιώς ποιος ο λόγος κατάργησης του ΟΕΔΒ;).

Σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας, τα έσοδα του νέου αυτού φορέα προέρχονται «από τον τακτικό προϋπολογισμό και τον προϋπολογισμό δημόσιων επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας, από την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως από πόρους του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (Ε.Σ.Π.Α)...» και από «την παροχή υπηρεσών και την διάθεση προϊόντων κ.α.». Επομένως, είναι κυριολεκτικά στον αέρα η δωρεάν διανομή των σχολικών βιβλίων, αφού από τη μια ο δαπάνες της έκδοσης-διανομής τους είναι ανελαστικές και από την άλλη είναι εξαρετικά αμφίβολο αν θα εξασφαλιστούν οι αναγκαίοι πόροι από το ΕΣΠΑ (ειδικά μετά το τέλος του). Εποικία, η ΝΠΙΔ είναι σίγουρο ότι θα καταφέρει στην εξασφάλιση της δαπάνης από την παροχή των εισιτηρίων». Εποικία, από την άλλη είναι εξασφάλιση της δωρεάν διανομής των σχολικών βιβλίων.

Το δεύτερο μέρος του νομοσχέδιου αφορά στην «αναμόρφωση των πειραματικών σχολείων» προτούπων σχολείων». Εποικία, δίνεται έμφαση στον κάθετο ταξικό διαχωρισμό, που ήταν ως τώρα ορατός ανάμεσα στους δύο πόλους της εκπαίδευσης, τον δημόσιο και τον ιδιωτικό.

Στο πλαίσιο του δημόσιου σχολείου, δημιουργείται πόλος συστεμάτων επιλεγμένων μαθητών (στο Δημοτικό η επιλογή γίνεται με κλήρωση, από κει και πέρα η παραμονή στο Γυμνάσιο-Λύκειο εξαρτάται από τις επιδόσεις του μαθητή σε εξετάσεις ή τεστ δεξιοτήτων), που θα αποτελούν την ελτ, προερχόμενων κυρίως από μεσοαστικά ή αστικά σ' ένα βαθμό στρώματα. Τα σχολεία αυτά «θα γίνουν σχολεία αναφοράς ποιοτικού εκπαιδευτικού έργου με στόχο την προώθηση της αριστείας». Θα αποτελούν δε τον Δούρειο Ιππο για το πέρασμα κάθε νέας αντιεκπαίδευτικής πολιτικής.

Η Διαμαντούπολη δήλωσε ότι θα μπορούν να αυξάνουν το ωράριο τους, να έχουν απογευματινές δραστηριότητες με τη συμμετοχή περισσότερης «κοινωνίας», συνεργασίες με «κοινωνικούς φορείς», κ.λπ., να εφαρμόζουν νέα μοντέλα διοίκησης (διευθυντές-μάνατζερ), δηλαδή να αναπτύσσουν δραστηριότητες στο πλαίσιο της διοίκησης της σχολείου.

Το έντυπο βιβλίο, ταξιδευτής ονείρων, φαντασίας και δημιουργικής σκέψης, είναι αναντικατάστατο και οι νέες τεχνολογίες μόνο συμπληρωματικά ως προς αυτό μπορούν να λειτουργήσουν, είτε στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας είτε εκτός αυτής. Τη μοναδική αυτή αλήθεια προσπαθούν να σκεπάσουν οι νοσηροί εγκέφαλοι της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας, επειδή δε νοιάζονται για τον άνθρωπο, για τη γνώση, αλλά μόνο για τις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, στις οποίες τυφλά υπακούουν και επειδή θέλουν να πετσοκόψουν, προς όφελος του κεφαλαίου, κάθε «παροχή» προς την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία.

Οπως διευκρινίζεται στη συνέχεια, η «Ειδική Ομάδα θα είναι σε επαφή με την ήδη υπάρχουσα Διεθνή Συμβουλευτική Επιτροπή στην ελληνική κυβέρνηση για τη μεταρρύθμιση της Ανώτατης Εκπαίδευσης». Εποικία, θα διασφαλιστεί κατά την τρόικα και η ισοπέδωση του δημόσιου Πανεπιστήμου. Σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, η Διεθνής Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία αποτελείται μόνο από ξένους επιτηρητές-«σοφούς», με εξαιρεση τη Λίντα Κατέχη, πρύτανη του Πανεπιστήμου της Καλιφόρνια, στο Davis, που αποτελεί και συντονίστρια της, (και η οποία, σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου εμπλέκεται σε σκάνδαλο επιλογής φοιτητών), συνεδρίασε ήδη στις 17/12/2010 και στη συνέχεια είχε επαφές με εκπροσώπους των πρυτανικών αρχών και εκπροσώπους των κομμάτων που συμμετέχουν στη διακομματική επιτροπή του στημένου «διοιλόγου» για τις αλλαγές στα Πανεπιστήμια.

Η σιδερένια μπότα του Μνημονίου πάνω στην εκπαίδευση

Η τρόικα επέβαλε και τη δημιουργία επιτροπής ελέγχου στης της εκπαίδευσης, ώστε η κυβέρνηση να μην ξεφύγει ούτε κατά κεφαλή απ' όσες δοπτάνες επιτρέπουν οι διεθνείς ληστές και από τις αναδιαρθρώσεις που επιβάλλει το κεφαλόαιο. Στο Μνημόνιο 3 προβλέπεται η λειτουργία από τον Φεβρουάριο του 2011 «Ανεξάρτητης Ειδικής Ομάδας Εκπαιδευτικής Πολιτικής», με στόχο «την αύξηση της αποτελεσματικότητας του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος (πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση) και της αποτελεσματικότερης χρήσης πόρων». Η «ανεξάρ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Να που φτάσαμε (απήαισιώς στο εδνοσωτήριο έτος με τη συμβολική γραφή, αφού από τα τέσσερα ψηφία του τα τρία είναι μηδενικά και παλούκια... Τώρα, ας παρακάμψουμε τις ευχές που μόνο σαν ειρωνεία ή σαν κακεντρέχεια και βρισιά ακούγονται, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν έχουμε προσωπικές και συλλογικές επιδημίες. Ομως οι επιδημίες είναι για να γίνονται και όχι δικαιολογίες για να λέγονται και να ξαναλέγονται για να περνάει ο καιρός... Πάντως, γεγονός είναι ότι «λεφτά υπάρχουν» και... «ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε», αλλά δεν βλέπω καμιά κίνηση. Προς το παρόν βουλιάζουμε όλο και περισσότερο, ακόμα και στον καναπέ...

Καλή χρονιά

Κυλάνε τα χρόνια μέσα στα ψέματα και τη χυδαιότητα μιας πάνοπλης κάστας επικυρίαρχων που κατέφερε να πάρει τα πάνω της και να πάγκει μονότερμα στον πολιτικό και κοινωνικό στίβο. Τρομαγμένη όσο ποτέ και μ'ένα αίσθημα εγκατάλειψης που αγγίζει τα όρια της προδοσίας, η εργατική τάξη αναζητά τη χαμένη ταυτότητά της ή δεν αναζητά τίποτε. Βλέπει τα χρόνια να περνάνε, ανήμορφη και στριμωγμένη, την ώρα που όσο αυξάνει η δύναμη των εχθρών της τόσο μειώνονται οι δικές της αντιστάσεις. Ο δόρυθος περιορίζεται στα «μαγαζάκια» (και μάλιστα στο εσωτερικό τους, τόσο που δεν ακούγεται πια έχω) και ο βαρέως ασθενής δεν δειχνεί κανένα σημάδι ανάνηψης. Μόνο αφορισμοί και ο ένας να περιμένει από τον άλλο, ένας μεσσιανισμός που στις παρούσες συνδήκες μπορεί να αποδειχτεί και ολέθριος για ευνόητους λόγους. Κι όσο δεν αυτοργανωνόμαστε, όσο δεν αφήγουμε το χέρι του διπλανού, όσο τα περιστατικά τύπου Χατζηδάκη παραμένουν μεμονωμένα και όσο δεν ακούγεται η φωνή και η δέληση μας, τόσο δα μεγαλώνει ο ζόφος, η ληστεία σε βάρος μας, ο στραγγαλισμός της καθημερινότητας, της αξιοπρέπειας και της ιδιας της ζωής...

«Στα σαλόνια της διαμαρτυρίας, τα οποία είναι γεμάτα ιδεολογικές ταμπλές τόσο μεγάλες που σέρνονται καταγής σαν κουρέλια και απορροφούν σα σφουγγαρόπανα τα απόνερα των υπονόμων, πάντοτε προτιμώντας τους επαναστάτες όλων εποχών. Ή ακόμα κι εκείνους άλλων ηπείρων, ιδίως αυτούς που βρίσκονται στις τροπικές νοτιοαμερικανικές σιέρρες. Οι ταρτούφοι μεταφέζονται για να μη χρειαστεί να υποστηρίξουν τους επαναστάτες που μάχονται εδώ, για να μη χρειαστεί να διακινδυνεύσουν ποτέ τίποτα, για να παρακάμψουν τα ερωτήματα σχετικά με τη δική τους παραίτηση, την αιώνια χλιαρότητά τους, την ύπουλη προδοσία τους που στάζει καθημερινά δηλητήριο» (Jean Marc Rouillan).

Κατά τα λοιπά, ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη και εχθρός του κορύτη (όλο το Πάγκαλο δυμάμαι, λέτε να έχω προ-βλήμα;) Χρήστος Παπουτσής, ο στο παρελόν «μίστερ Σάμαινα» και εφεξής και μίστερ Σαρόν επιλεγόμενος, φιλοδοξεί να υψώσει τείχος στον Εβρο. Αυτό που δεν διευκρινίζεται απόλυτα είναι αν το τείχος αποτρέπει τους έχων μπουν μέσα ή τους μέσα να την κάνουν προς τα έχω. Πρέπει να είμαστε καχύποποι με όλα και έτοιμοι για δύλιον...

Θα σφραγίζονται τα πρατήρια καυσίμων που οι αντλίες τους κλέβουν, λέει. Εντάξει με τους κλέφτες της καθημερινότητας και του κόσμου της δουλειάς. Με τους αργόσχολους κηφήνες που λυμαίνονται τον ιδρώτα του κοινάκι και ενδυλακώνουν μεμάς εκατομμύρια, θα γίνει κάτι πριν φτάσουμε στα λαϊκά δικαστήρια και στις κρεμάλες; Οσοι το δεωρούν αυτό «ανέκδοτο» και γελάνε ας μη βιάζονται κι ας δυμούνται ότι οι τελευταίοι γελάνε καλύτερα... Δεν δεν είναι πάντα έτσι τα πράγματα, όπως δεν ήταν πάντα έτσι και για την εργατική τάξη...

Σαν σήμερα το 1977, έντεκα τόνοι χασίς βρίσκονται κρυμμένοι σε κεντήματα στον ιαδόμ της Κορίνθου και κατάσχονται. Το γεγονός εμπνέει τον Βασίλη Ταπιάνη που γράφει το τραγούδι «Το βαπόρι απ' την Περσία». Σήμερα γίνονται τόσα πράγματα γύρω, που δα έπρεπε κάθε μέρα να γράφεται και από ένα τραγούδι, όπως «ο αλκοολικός απ' τη Ραφήνα», «ο αμερικάνος προδότης», «μαζί τα φάγματα αγάπες μου», «δεν θυγάνω έχω μόνος μου, μαζί κι ο αστυνόμος μου» και τόσα άλλα...

Τα χρόνια περνάνε, αλλά μερικές σταδερές παραμένουν: τι δα γίνει με τον Σάββα και τον Χριστόδουλο ρεεεε;

Ο κανόνας «μία πρόσληψη για πέντε αποχωρήσεις» που αναγράφεται στο μνημόνιο, υπενθυμίζεται από το υπουργείο Εσωτερικών, το και ΥΠΕΑΗΔια (είπες απόδια) συντετμημένα επιλεγόμενο. Εμείς να δυμίσουμε με τη σειρά μας τον τίτλο της ταινίας «Τέσσερις γάμοι και μια κηδεία» και να ευχηδούμε αμήν. Α, μην...

Κοκκινοσκουφίτσα

Η Φεύτρα υπουργός και ο εργατοπατέρας κολαούζος της

Ηλούκα Κατσέλη επιμένει στο ψέμα, ότι το θέμα της επέκτασης των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας σε όλους τους εργαζόμενους έχει λήξη με το πολυνομοσχέδιο-σκούπα που ψηφίστηκε πρόσφατα. «Το θέμα έχει κλείσει απολύτως. Αυτό που ισχύει είναι ο νόμος του κράτους. Οι διαδικασίες και οι διαπραγματεύσεις, οι οποίες όπως σας είχα πει ήταν επίπονες, επίμονες, συνεχείς σε όλα τα επίπεδα, κλείσανε και καταθέσαμε το σχέδιο νόμου στη Βουλή, έτσι όπως το ξέρετε», δήλωσε στις 20 Δεκέμβρη, χωρίς κανένας από τους παριστάμενους δημοσιογράφους να της θυμίσει τι γράφει το επικαιροποιημένο Μνημόνιο της 22ης Νοέμβρη. Ένας μόνο ρώτησε κι αυτός αναφέρθηκε στο επικαιροποιημένο Μνημόνιο του Αυγούστου, για το οποίο είχε ακούσει, γιατί είναι βέβαιο ότι κανένα Μνημόνιο δεν έχει διαβάσει. Ετσι, η Κατσέλη μπροστεί με όλη της την άνεση να απαντήσει ξανά, ότι «το θέμα έχει κλείσει».

Τα ίδια είπε και στη Βουλή την επόμενη μέρα (21.12.10), χωρίς κανένας βουλευτής να την ξεμπροστίσει, αφού και αυτοί δεν διοβάζουν τα Μνημόνια. Οχι μόνο οι Πασόκοι, αλλά και οι αντιπολιτευόμενοι. Είπε η Κατσέλη, φτιάχνοντας το πορτρέτο της αγωνίστριας, που κατάφερε να αλλάξει το Μνημόνιο: «Αγαπητοί συνάδελφοι. Πολλά ακούστηκαν και πολλά γράφτηκαν για τις ρυθμίσεις που λίγες μέρες πριν ψηφίσαμε για τις εργασιακές σχέσεις. Η πραγματικότητα είναι μία: Με δυσκολίες και μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις, καταφέραμε να βελτιώσουμε τις προηγούμενες ρυθμίσεις του μνημονίου και να διασφαλίσουμε ότι μέσα από τον Παναγόπουλο, το μέλος της ΕΕ της ΓΣΕΕ Στάθη Ανέστη. Με την πρώτη κιόλας ερώτηση, η άσχετη –και όχι μόνο– δημοσιογράφος (Π.

ποποιείτο νόμο 1876/1990 (άρθρα 11.2 και 11.3) ώστε να καταργήσει την επέκταση των κλαδικών και επαγγελματικών συμβάσεων σε δύοσ δεν εκπροσωπούνται στις διαπραγματεύσεις.

Τα πράγματα είναι πεντακάθαρα. Και το Νοέμβρη, η κυβέρνηση υπέγραψε δεσμευση ίδια μ' αυτή του Αυγούστου. Στη συνέχεια, πήρε προφανώς την άδεια από την τρόικα να μη νομισθείσει η επέκταση των κλαδικών συμβάσεων σ' αυτούς που δεν καλύπτονται μέσα στη διαπραγμάτευση. Μετά από δυο μήνες σκληρής διαπραγμάτευσης, διαλόγου το θέμα έκλεισε. Ο νόμος είναι νόμος, μάλιστα πήρε ΦΕΚ σήμερα, νόμος 3899, και έχουμε τις ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις εν ισχύ πλέον και έχουμε επίσης και σήμερα μια επίσημη δήλωση του εκπροσώπου της Επιτροπής, δεν ξέρω αν το γνωρίζετε, ο οποίος λέει ότι τα στοιχεία του νόμου για τα εργασιακά θέματα στην Ελλάδα είναι ευθυγραμμισμένα με το μνημόνιο. Άρα, έχει κλείσει το θέμα, έχει απολύτως κλείσει».

Από πλευράς Κατσέλη είναι απολύτως λογικό να οικοδομείται αυτή η προπαγάνδα. Οτι θα προσχωρούσε, όμως, ασμένως σ' αυτή την προπαγάνδα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ δεν το περιμέναμε. Περιμέναμε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις.

Στις 21 Δεκέμβρη, η Κατσέλη εμφανίστηκε σε πρωινή τηλεοπτική εκπομπή της NET παρεούλα με το δεξιό χέρι του Παναγόπουλου, το μέλος της ΕΕ της ΓΣΕΕ Στάθη Ανέστη. Με την πρώτη κιόλας ερώτηση, η άσχετη –και όχι μόνο– δημοσιογράφος (Π.

Γαβρά) επικαλέστηκε «τα ρεπορτάζ από το εξωτερικό δελτίο που επιμένουν ότι διαφωνεί η τρόικα με την επέκταση των κλαδικών συμβάσεων», για να δώσει αφέως πάσα στην Κατσέλη, η οποία είπε: «Η τρόικα το ξέρουμε, το γνωρίζουμε ότι διαφωνούσε. Στο επικαιροποιημένο μνημόνιο υπήρχε η προτροπή ουσιαστικά να καταργηθεί η επέκταση των κλαδικών συμβάσεων σ' αυτούς που δεν καλύπτονται μέσα στη διαπραγμάτευση. Μετά από δυο μήνες σκληρής διαπραγμάτευσης, διαλόγου το θέμα έκλεισε. Ο νόμος είναι νόμος, μάλιστα πήρε ΦΕΚ σήμερα, νόμος 3899, και έχουμε τις ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις εν ισχύ πλέον και έχουμε επίσης και σήμερα μια επίσημη δήλωση του εκπροσώπου της Επιτροπής, δεν ξέρω αν το γνωρίζετε, ο οποίος λέει ότι τα στοιχεία του νόμου για τα εργασιακά θέματα στην Ελλάδα είναι ευθυγραμμισμένα με το μνημόνιο. Άρα, έχει κλείσει το θέμα, έχει απολύτως κλείσει».

Οποιος έχει διαβάσει τ

■ Ακρίβεια

Συμπαιγνία κυβέρνησης-καπιταλιστών

Nομίζω ότι αυτό που πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι η ουσία, δηλαδή οι τιμές των προϊόντων πρώτης ανάγκης, όχι το νούμερο του πληθωρισμού». Αυτή την απόθυμηνης βλακείας κοτσάνα εκστόμισε στη Βουλή ο υφυπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης Ντίνος Ρόβλιας, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Παπαδημούλη (17.12.10). Είναι πολύ πιθανό ο Ρόβλιας, καίτοι αρμόδιος υφυπουργός, να μην ξέρει καν τι σημαίνει πληθωρισμός και τι σημαίνει Δεύτης Τίμων Καταναλωτή. Να μην ξέρει ότι αυτό που ονομάζουν πληθωρισμό στηρίζεται στο περιβόητο «καλάθι της νοικοκυράς» ή –για να οικριβολογύσεμε– στην έρευνα οικογενειακών προϋπολογισμών, η οποία καθορίζει ποια προϊόντα και υπηρεσίες θα μπουν στο «καλάθι» και σε τι ποσοστό θα συμμετέχει το καθένα στον καθορισμό του γενικού δεύτη.

Ισως πάλι ο Ρόβλιας να είναι «γάτος» και να προέβλεψε ότι ο Παπαδημούλης δεν θα σχολίασε την παπτάρα του. Σε κάθε περίπτωση, είναι αυτός που πρωτοστατεί –με τον Χρυσοχοΐδη σε δεύτερο πλάνο– σε μια γκεμπτελίστικη προπαγάνδα, η οποία επιχειρεί να πείσει σώνει και καλά ότι οι τιμές πέφτουν και γ' αυτό πρέπει να είμαστε όλοι ευχαριστημένοι. Απαντώντας στον Παπαδημούλη, διαβεβαίωνε ότι «οι τιμές έχουν συγκρατηθεί σε αύξηση περίπου 1% από πέρυσι το Δεκέμβριο μέχρι φέτος το Δεκέμβριο, παρά την αύξηση του ΦΠΑ. Απορροφήθηκε, δηλαδή, η αύξηση του ΦΠΑ κατά το μεγαλύτερο μέρος! Τι σημαίνει έχει αν ο δεύτης της Ελστοτ δείχνει 5%; Αφού ο Ρόβλιας λέει 1%, είμιστε υποχρεωμένοι να τον πιστεψουμε!»

Σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ήταν ακόμα πιο... χαρούμενος: «Θέλω όμως να σας πω ότι για τα είδη πρώτης ανάγκης, για αυτά που αγοράζουμε από τα super markets, ο πιμάριθμος σε σχέση με πέρυσι παρά την αύξηση του ΦΠΑ είναι στο συν πλην 1%. Τώρα δε, μετά από τις μειώσεις στα 660 προϊόντα, θα κατέβει και ελπίζουμε ότι θα πάει κάτω από το 0, θα έχουμε δηλαδή αρνητική αύξηση, θα έχουμε μειώσεις τιμών γενικότερα στο σύνολο στα είδη πρώτης ανάγκης γιατί και οι εταιρίες που δεν συμμετείχαν σε αυτό το πρώτο κύμα μειώσεων τιμών θα ακολουθήσουν στην συνέχεια ώστε τα προϊόντα τους να είναι ανταγωνιστικά στα ράφια προς αυτά που έχουν ήδη μειωθεί οι τιμές τους» (ΣΚΑΙ 100,3, 21.12.10)!!!

Τι διαμαρτύρεστε; Αφού σας το λέει ο Ρόβλιας: ο προγραμματικός τιμάριθμος, αυτός που σας ενδιαφέρει εσάς, είναι ήδη «σαν πλην 1%» και οσονούπτω θα γίνει αρνητικός! Μπορείτε να ρωτήσετε βέβαια: αφού ήδη μπορεί να είναι και πλην 1%, δεν είναι αρνητικός; Η δημοσιογράφος με το πλατινέ μαλλί και το ωραιοπαθές χαμόγελο, πάντως, δεν ρώτησε. Είναι... αρχή της να μη φέρνει σε δύ-

σκολη θέση τους υπουργούς. Η ίδια, άλλωστε, είχε καλέσει τον Ρόβλια για να εξηγήσει πώς κατάφερε να μειώσει «το κόστος του χριστουγεννιάτικου τραπεζιού» κατά 7%. Διότι, αν δεν το καταλάβατε, ο Ρόβλιας είναι και... διαιτολόγος. Πήρε και μέτρησε τι ακριβώς χρειάζεται να φάει μια τετραμελής οικογένεια, αφού έρεσε τα πολλά ποτά (διότι, όπως εξηγούσε και στον Παπαδημούλη, αυτά δεν είναι ειδη πρώτης ανάγκης) και έβγαλε το αποτέλεσμα: 7% φτηνότερα από πέρυσι, αχάριστοι Έλληνες.

Μη νομίζετε, όμως, ότι πάει πίσω ο χρυσοχοΐδης. Ούτε να νομίζετε ότι ήταν ένας επαρχιώτης δικολάβος, ο οποίος χάρη στην εύνοια των Αμερικανών έκανε μια ψιλοκαριερίτσα, κυρίως στο υπουργείο Μπάτσων και Κοτσατολής. Ο χρυσοχοΐδης είναι μέγιας οικονομολόγος και είναι αυτός που ανακάλυψε το μηχανισμό πτώσης των τιμών. Προσέξτε με πόση σαφήνεια και απλότητα παρουσίασε τις μεγαλοφυές οικονομικές απόψεις του στο ραδιοσταθμό ΒΗΜΑ FM (20.12.10): «Οι τιμές πέφτουν διότι οι επιχειρήσεις θέλουν να γίνουν πιο ανταγωνιστικές. Εχει πέσει η ζήτηση. Αρα λοιπόν, προκειμένου οι επιχειρηματίες να κρατήσουν τους ζέρους και τα κέρδη τους και να μην απολύουν εργα-

ζόμενους, πρέπει εκ των πραγμάτων να κάνουν περισσότερες πωλήσεις με λιγότερο ποσοστό κέρδους. Γ' αυτό ρίχνουν τις τιμές τους. Οι καταναλωτές, από την άλλη πλευρά, εφόσον βρουν φθηνότερες τιμές, θα φωνίσουν κάτι παραπάνω, εφόσον κάνουν μια εξοικονόμηση στις αγορές τους κάθε μήνα με βάση αυτό το καλάθι το οποίο διαμορφώσαμε, και το οποίο προσφέρει εξοικονόμηση περίπου 50 ευρώ το μήνα για μια τετραμελή οικογένεια».

Κι όλα αυτά έγιναν αυτόματα, χωρίς καμιά κρατική παρέμβαση. Το έκαθαρίζει ο υπουργός: «**Δεν τίθεται θέμα ελέγχου αυτής της προσπάθειας που κάναμε στο Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, διότι δεν έγινε με κάποια βία και κάποια επιβολή από τη δική μου την πλευρά. Εγινε μέσα από μια προσπάθεια διαλόγου, οι επιχειρηματίες ανταποκρίθηκαν και κάναμε αυτή την κίνηση όλοι μαζί. Και τώρα θα ακολουθήσουν και άλλες, πιο μικρές επιχειρήσεις». Πιο ενθουσιώδης ο Ρόβλιας, κάνει λόγο για «εθνική συνεισφορά» των καπιταλιστών («εγώ δεν θα το ονόμαζα συμφωνία, είναι μια κοινωνική συμβολή, είναι μια εθνική συμμετοχή»), ενώ ο χρυσοχοΐδης, με**

■ Καθοπληρωμένες φιέστες – κοινωνικό όπιο

Μια λαμπτερή ημερίδα έγινε στις 29 Δεκέμβρη. Λαμπτερός και ο τίτλος της: «Φτώχεια και Εργασία: Μια ολοκληρωμένη προσέγγιση διερεύνησης και άμβλυνσης του φαινομένου». Διοργανωτής της το Εργαστούπαλληληκό Κέντρο Αθηνών (ΕΚΑ) και χορηγοί της το υπουργείο Εργασίας και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυο γενικοί γραμματείς του υπουργείου (Δασκαλάκης και Τσέκος) πήραν το λόγο και απηγόρωναν χαιρετισμό στην έναρξη της ημερίδας.

Γίνεται οι ένοχοι για τη φτώχεια (κυβέρνηση και ΕΕ) να συνεργάζονται με εκείνους που υποτίθεται ότι θέλουν να την εξαλείψουν (ΕΚΑ); Γίνεται και παραγίνεται, αρκεί να πέσει το σχετικό παραδάκι. Σ' αυτά τα θέματα οι κυβερνώντες και οι ευρωκάρτες είναι γενναιόδωροι. Μπορεί να έκοψαν ακόμα και τη μικρή προσαύξηση στο ωρούμσιθού σώνα ρεγάζονται λιγότερες από τέσσερις ώρες τη μέρα (πρόβλεψη του Μνημόνιου που υλοποίηθηκε με το πολυνομοσχέδιο-σκούπα του Δεκέμβρη), δεν έχουν όμως κανένα πρόβλημα να γίνουν χορηγοί σε φιέστες-κοινωνικό όπιο, από τις οποίες σιτίζεται ο μηχανισμός της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ακόμα και το Δελτίο Τύπου που εκδόθηκε μετά την ημερίδα αναφέρει στο τέλος του: «Το κείμενο αυτό έχει παραχθεί με την οικονομική υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις που εκφράζονται σε αυτό δεν μπορεί κατά κανένα τρόπο να θεωρηθεί ότι αντανακλούν την επίσημη άποψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Σε ελεύθερη μετάφραση αυτό σημαίνει: Πάρτε όσα λεφτά χρειάζεστε, βγάλτε έντυπα, καταραστείτε τη φτώχεια, ρίξτε μας και καμιά ευθύνη, για ζεκάρφωμα, αλλά διευκρινίστε πως τα όσα λέτε δεν είναι η δική μας επίσημη πολιτική.

Γι' αυτό και μπόρεσε η πρόεδρος του ΕΚΑ κα Σαλούφαρκου να μιλήσει αικόμια και για «βάρβαρες» παρεμβάσεις στην αγορά εργασίας», εξαιτίας της ένταξης της Ελλάδας στο μηχανισμό «στήριξης» (αλήθεια, η λέξη «βάρβαρες» γιατί τοποθετήθηκε εντός εισαγωγικών). Στο «διά ταύτω», όμως, όλοι έμειναν σύμφωνοι: «Το Δίκτυο συνεργασίας «ΦΤΩΧΕΙΑ & ΕΡΓΑΣΙΑ» δημιουργήθηκε για να εντοπίζει και να αναδεικνύει τις διαστάσεις του φαινομένου, να εντοπίζει τις υστερήσεις σε κάθε τομέα (εργασιακές σχέσεις, αμοιβές, κοινωνικές μεταβολές, κοινωνικές υπηρεσίες) και να υποστηρίξει την ανάληψη κοινών δράσεων για την άμβλυνση του προβλήματος. Σ' αυτή την προσπάθεια επιδιώκεται η ενίσχυση του κοινωνικού διαλόγου με τη συμμετοχή των κοινωνικών φορέων, των εργοδοτών, των μη κυβερνητικών οργανώσεων, της τοπικής αυτοδιοίκησης και γενικότερα όλων των τοπικών κοινωνικών και παραγωγικών συντελεστών. Στόχος είναι το Δίκτυο να αποτελέσει μια ανοικτή πύλη συμμετοχής, διαλόγου, συνεργασίας και συνεισφοράς όλων των κοινωνικών δρώντων».

Ο καπιταλισμός καταδικάζει τους εργαζόμενους στη φτώχεια και οι εργατοπατέρες, παρέα με ΜΚΟ και λοιπά λαμβάνη, του προσφέρουν παραγοριά, όπως ακριβώς κάνουν και οι παπάδες στις εκκλησίες.

τη σοφία που τον διακρίνει, αποφαίνεται: «Ετοι πρέπει να σκεφτόμαστε και όχι να πλήγουμε ο ένας τον άλλον ή μία κοινωνική ομάδα να βάλλει εναντίον της άλλης».

Περί τίνος πρόκειται; Πρόκειται για τη «μείωση τημάν με συναίνεση κοινωνικής αλληλεγγύης», όπως πιλοφόρησε το υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης την ανακοίνωση ότι 36 καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα μειώσουν τις τιμές σε 662 προϊόντα. Παλιά μιλούσαν για «συμφωνίες κυρίων», όμως ένας χρυσοχοΐδης και ένας Ρόβλιας δεν μπορούν να χρησιμοποιούν όρους της πιάτσας. Οταν επιτελείς εθνικό έργο, πρέπει να χρησιμοποιείς και το σωστό λόγο, που θα παραπέμπει τουλάχιστον στον Ομηρο.

■ Φτώχεια στα νοικοκυριά, κεσάπια στο ηλιανεμπόριο

KONTRA

Στου τριφυλλιού την ολόμαυρη ράχη, περπατώντας η πολυμετοχικότητα μονάχη, τους ΒγενοΠατεράδες να φεύγουν αγναντεύει και τον Τζίγγερ προσμένει να 'ρθει....

Ως είθισται, η ανταλλαγή ευχών έχει την τιμητική της αυτές τις μέρες. Η στήλη, εκτός από κουράγιο και δύναμη σε όλες και όλους, εύχεται το 2011 να είναι επιαναστατική χρονιά και σε αυτό θα πρέπει να βάλουμε όλοι το «λιθαράκι» μας. Οι καιροί άλλωστε επιβάλλουν να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας προς αυτή την κατεύθυνση.

✓ Οσον αφορά την αθλητική επικαιρότητα, το θέμα που κυριάρχησε την περίοδο που πέρασε ήταν οι διοικητικές εξελίξεις στην ΠΑΕ Παναθηναϊκός, που σήμαναν και το τέλος της εποχής της πολυμετοχικότητας. Βγενόπουλος και Πατέρας εκμεταλλεύτηκαν τις δυναμικές αντιδράσεις των οργανωμένων οπαδών, που ήρθαν ως απόρροια της άθλιας αγωνιστικής εικόνας των πρασινών, για να πηδήσουν από το καράβι και να επιβεβαιώσουν τη λαϊκή ρήση: «τα ποντικιά φεύγουν πρώτα από το καράβι που βουλιάζει». Η στήλη, από την πρώτη στιγμή, είχε αντιμετωπίσει με έντονο σκεπτικισμό το πείραμα της «πολυμετοχικότητας» και ήταν από τους λίγους που είχαν ταχθεί ανοιχτά εναντίον της πολιτικής του Βγενόπουλου και του Πατέρα, με κίνδυνο να καταγραφεί στους υποστηρικτές της οικογένειας Βαρδινογιάνη. Μάλιστα, είμαστε από τους ακόμη πιο λίγους που θεωρήσαμε σαν βασική αιτία για την αγωνιστική κατρακύλα της ομάδας, όχι τον Νιόπλια και τους παίτερες, αλλά τη διαμάχη ανάμεσα στους μετόχους και τη διοικητική αβεβαιότητα, και επισημάναμε την ευθύνη του Βγενόπουλου και του Πατέρα, που απαξίωναν καθημερινά την ομάδα και τον προπονητή για να χτυπήσουν τον Τζίγγερ. Εάχαμε αρκετές φορές τονίσει, απευθυνόμενοι στους πράσινους οπαδούς, ότι όλοι όσοι παρουσιάζονταν σαν «σωτήρες» που θα απελευθερώσουν τον Παναθηναϊκό από τα δεσμά του Τζίγγερ, είναι απλά και μόνο καπιταλιστές που θα χρησιμοποιήσουν την αγάπη των οπαδών και τον πόθο τους για τον Παναθηναϊκό προκειμένου να πρωθήσουν τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα και τους είχαμε καλέσει να μην στοιχίζονται κάτω από φυέτικα λάβαρα.

Δεν έχουμε σκοπό να πανηγυρίσουμε επειδή δικαιωθήκα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

με από τις εξελίξεις, άλλωστε στην κατάσταση που βρίσκεται ο Παναθηναϊκός δεν επιτρέπονται πανηγυρισμοί. Δραπτόμεθα (σε απλά ελληνικά αφταζόμαστε από) της ευκαιρίας για να τονίσουμε για μια ακόμη φορά, ότι η δύναμη του Παναθηναϊκού, όπως και κάθε άλλης ομάδας, ήταν, είναι και θα είναι οι φίλοι και οι οπαδοί της ομάδας και για το λόγο αυτό θα πρέπει να ξεμπερδεύουμε με τους κολαούζους που μέχρι χθες έπιναν νερό στο όνομα της πολυμετοχικότητας και σήμερα παρακαλούν τον Τζίγγερ να επιστρέψει για να σωθεί η ομάδα.

✓ Η ειδηση πέρασε από τα φιλά των εφημερίδων και παρά τις προσπάθειες μας δεν

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr
ΥΓ1: Οσοι κακεντρεχίες δη-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τέρμα το φιλότιμο: μόνο ξυλότιμο

Κοπρίτες είναι τα ΜΑΤ κι οι ασφαλήτες

«Γιατί δεν έχουμε κίνημα ανέργων; Το εργατικό κίνημα έχει ανάγκη από μια νέα συλλογικότητα που θα κοντραριστεί με το πολιτικό και συνδικαλιστικό κατεστημένο της ολιγαρχίας. Μια συλλογικότητα που δεν θα μπορέσει να οικοδομηθεί, αν το ζήτημα της ανεργίας και των ανέργων δεν αποτελέσει ακρογωνιαίο λίθο της. Αυτό είναι ευνόητο, αν αναλογιστούμε ότι δεν μιλάμε για την παλιά "ανεργία τριβής" αλλά για εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους σε παρατεταμένη ανεργία» (27-11-96)

Κυβέρνηση, τρώεικα, Ντομινίκ Στρως Καν ανέργος και εργαζόμενος δεν τρώει καν

◆ «Τον 20ό αιώνα δύο παγκόσμιοι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι με επίκεντρο την Ευρώπη έριξαν την ανθρωπότητα στην πείνα, στον θάνατο και το μαρασμό» (Α. Δαμήγος – Ριζοσπάστης, 24-12-10). Σχόλια;

◆ Βελβεντός. Στις τελευταίες εκλογές αποχή 95,77%, από 4.821 εγγεγραμμένους ψήφισαν 204. Στην «πλειοψηφία της συντριπτικής μειοψηφίας» ο Περισσός...

◆ «...είτε για να παρασύρουν τον κόσμο σε επεισόδια...» (Ριζοσπάστης, 28-12-10). ΚΑΙ αυτά δήλωσαν οι εκπρόσωποι της «Δημ. Συστείρωσης» και «ταξικών» ομοσπονδιών στον Παπουτσή. Εντύπωση προκαλεί στο ρεπορτάρι η χρήση της λέξης «συνάδελφοι» όταν αναφέρεται στη συνεργασία μεταξύ μπάτσων. Ούτε καν αστυνομικοί...

◆ Δολοφονία ΑΖΙΖ στις 19-12-10, η ΠΕΚΟΠ το πληροφορείται στις 23-12-10, βγάζει άμεσα ανακοίνωση. Ο Ριζοσπάστης ευαφεστήθηκε να ασχοληθεί με το θέμα στις... 29-12-10 (και φυσικά, απ' το σχετικό δημοσίευμα λείπει η λέξη δουλεμπόριο...).

◆ Εκτός των άλλων πηγών για την Τυνησία υπάρχει και το σάιτ albadil.org (=εναλλακτική λύση, στην αραβική) του Κ.Κ. Εργατών Τυνησίας.

◆ Νάτη και η «γιουγκοσλαβική αυτοδιαχείριση» - στις σελίδες του Ροσινάντε.

◆ Ε, να μην χρησιμοποιήσει τον όρο «λαθρομετανάστες» και η ...προσδευτική Ελληνοφρένεια; (ΣΚΑΙ ΤV, 4-1-11).

Kανένα έλεος

Ο καινόμοιρος κύριος της φρεγαροφίας μάλις έχει δεχτεί τις «περιποιήσεις» της εργατικής βίας. Ο τρόμος είναι ζωγραφισμένος στο πρόσωπό του.

Δεν είναι βέβαια κάποιος τραγιός περιστατικός. Είναι ασφαλίτης, αστυνομικός διοικητής του Α' Τμήματος Ασφαλείας.

Είχε το θράσος να πάιει ο ίδιος ανάμεσα στους εργάτες της ΕΑΣ. Ιστος για να διαπιστώσει αν οι χαριδέλες του κάνουν καλά τη δουλειά τους.

Τον γνιώσιμον και τον «περιποιήμετρον» δεόντως. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν πρόλαβε να τον προστατέψει, όπως άλλονταν συνεδίδετο της προηγούμενης μέρες.

Ας το καταλάβουν λοιπόν μια καλή. Κάθε χωρίς, κάθε ασφαλίτη μέσα σε εργατική και λαϊκή κινητοποίηση είναι εγχρός και σαν τέτοιος θα αντιμετωπίζεται χωρίς κανένα έλεος. Το νόμιμο και το παράνομο δεν θα το κρίνουν απότομα και ο ανεκδημητικός πυναργός τους, όπως οι «πονομαργός» προφοράροντες του αστικού τύπου. Θα το κρίνει ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ.

«Τόσα χρόνια... λόγω συντηρητικής πολιτικής της δουλειά, και δεν με ενόχλησες κανένες. Πρώτη φορά μάτια στην πολιτική, δήλωσε ο ασφαλίτης άλλαζεν...

◆ Το μήνυμα του... οργανισμού MAD στην φοιτητιώσα νεολαία: «Έλλειψες – καταλήψεις» και... διάλογος με την Ανα Διαμαντοπούλου (διακρίμιση στο Happy Radio).

◆ «Ο ρεφορμισμός και ο αναρχοσυνδικαλισμός ήταν μέρος του ίδιου φαινομένου: αν δεν ήταν ο ένας, ο άλλος δεν θα είχε κερδίσει τόσο πολύ έδαφος. Θα μπορούσε να υποστηριχτεί παραπέρα ότι η κατάρρευση του ρεφορμισμού θα εξασθένει αυτόματα τον αναρχοσυνδικαλισμό» (Ε. Χόμπημπάουμ: «Επαναστάτες»).

Πάλι νίκησαν οι ταξικές δυνάμεις στο Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά (Ριζοσπάστης, 29-30/12/10) κι ας έχασαν 6 έδρες στο ΔΣ. [Η «νίκη» προσδιορίζεται σε 4.440 μέλη εκ των οποίων προστίθιαν στις εκλογές του σωματείου 1.892 (...), ενώ το 2008 είχαν ψήφισε 2.850 μεταλλεργάτες. Και, βέβαια, το ΠΑΜΕ αρνήθηκε νέες εγγραφές στο Συνδικάτο ετοιμασικού, ούτε έθεσε το ζήτημα στη γενική συνέλευση. Μικρή λεπτομέρεια: η ΠΑΣΚΕ πήρε 51 ψήφους ενώ τα άκυρα ψηφοδελτιαί ήταν 52].

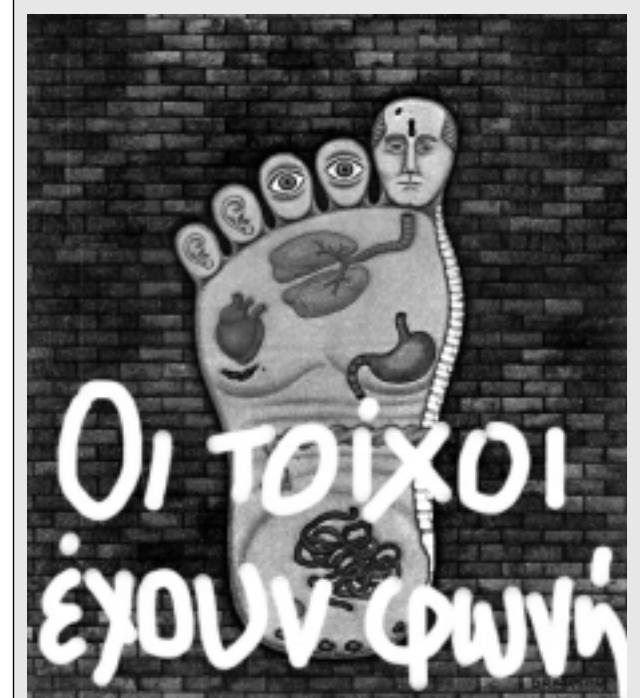
◆ Είδαμε κάποιο φυλλάδιο του «Σχολείου» (Θεοσαλονίκης) και διερωτήθηκαμε: τόσο μαλάκες είναι όλοι αυτοί που και στο παρελθόν και στο πρόσφατο παρελθόν (2007) κατέβηκαν στο δρόμο για ζητήματα μόρφωσης; Με λέξεις όπως «αυτοκαθορισμός» και «αυτοπρωτητισμό» καλούμαστε να πάρουμε μέρος σε ένα σωρό δραστηριότητες (ευχαριστίες, εννοείται) και μας γεννήθηκε μια χαζή απορία: όλα αυτά που αναφέρονται στην τελευταία σελίδα ΠΩΣ προσφέρονται και

GIΑΤΙ να το κάνουμε έτσι, ξεχωνάτας τι μας χρωστάει το αστικό κράτος και την εκμετάλλευσή μας, αυτο-παραδεχόμενοι έναν ιδιότυπο «αυτισμό» –ένα κλείσιμο στον εαυτό, όπως θέλει να μας σπρώχει η «κυριαρχία», η αστική τάξη λέμε εμείς– και να μην το προχωρήσουμε στην εξάλειψη του κυριαρχου θέματος, της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης;

◆ Ο Κ. Μπέης (και... πασάς, απότι φαίνεται) (Ελευθεροποιητική, 29-12-10) μας κολεί σε «περιουσιαλογή» (κοινώς βουλώστε το, ρε) και θυμάται «δύσκολα Χριστούγεννα» όταν σπουδάζει στο εξωτερικό λόγω μιας «μακράς απεργίας των τραπεζικών υπαλλήλων στην Ελλάδα» (δεν τον ενόχλησε το «λιγοστό συνάλλαγμα που του έστελνε ο πατέρας του αλλά η απεργία, τον κύριο κοινωνικό αυτοματισμό). Παρακάτω, ακολουθεί ο «εφιάλτης»: «...η χώρα αδυνατούσε να πληρώνει μισθούς και συντάξεις δίχως επαγχή διεθνή δανεισμό». Ετσι, αδιάντροπα, αδειάζει το χοντρό ψέμα του, προσπιζόμενος την τάξη του. Και κλείνει με την ελπίδα του: «Πειθαρχικός λαός οι Γερμανοί, υπέμειναν δίχως διαδηλώσεις και φανατισμούς αυτήν την περιπέτεια». Σφάλε με, αγά μου, δηλαδή.

◆ «Η μελλοντική μορφή δεν έχει καταληθεί ακόμα, αλλά οι Ιστανόν, και κυρίως οι Καταλανοί, είναι έντονα απομιστές και δεν θα δεχτούν ποτέ τον γραφειοκρατικό έλεγχο των μαζών που ανέπτυξαν οι μπολσεβίκοι. Σεβόμαστε την ιδιοκτησία και τις επιχειρήσεις εκτός από τις περιπτώσεις που αυτές χρησιμοποιούνται εναντίον μας από τους εχθρούς μας. Αν δεν υποχρεωθούμε από εχθρικές πράξεις όπως το σαμποτάζ, προτιμούμε τον έλεγχο από την απαλλοτρίωση» (Γκαρσία Ολιβέρ στον ανταποκριτή του TIME Walter Duranty, TIME – 7/9/1936). Υπάρχει στο time.com/time/magazine/article/0,9171,847810,00.html). Περί ρεφορμισμού ο λόγος.

Βασιλής

◆ Revolution will not be televised – Κατάληψη ΑΣΚΤ (γκραφίτης)

Το γκραφίτη δεσπόζει σ' έναν τοίχο της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών, οπεικονίζοντας έναν τηλεοπτικό πύργο, με την επιγραφή CAPITALISM στον τελευταίο του όροφο, περικυκλωμένο από πλήθη διαδηλωτών. Βρίσκεται εκεί για να μας θυμίζει μια μεγάλη αλήθεια. Άλλα και για να μας προκαλέσει να σκεφτούμε πάνω στην κοινωνική λειτουργία της τέχνης. Της τέχνης που κυριαρχείται ολοένα και περισσότερο από τα αστικά πρότυπα και στον τομέα της δημιουργίας και στον τομέα της επικοινωνίας. Κι αυτή που εμφανίζεται ως καινοτόμα και εναλλακτική κλείνεται ολοένα και περισσότερο στο καβουρί του αυτισμού, επικοινωνώντας μόνο με τον εαυτό της και με κάποιους κύκλους «ψυημένων», που συγκροτούν μια καινούργια ελίτ, η οποία αποστρέφεται τη λαϊκότητα και με περισσότερη ευκολία (όσο και ογραμματοσύνη) τη βαφτίζει «λαϊκισμό».

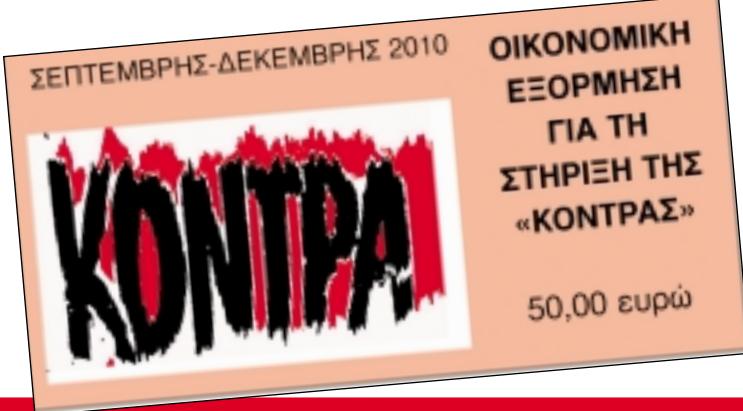
◆ Φάπτες στους συμμαθητές που πάνε στις μπατοσοσχολές – Α (σύνθημα έξω από σχολείο στη Νέα Σμύρνη)

Ν' αγίασει το χέρι σας, αν το κάνετε. Ισως έτσι να σφίξουν μερικού κώδοι. Για σκεφτείτε πού καταντήσαμε. Πριν από μερικές δεκαετίες θεωρούνταν οικογενειακή ντροπή να πάνε τα παιδιά τα γίνουν μπάτσοι και σήμερα έχουν γίνει περιζήτητες οι μπατοσοσχολές. Εντάξει, η ανεργία, η ανέχεια, άλλα απτάρχει και η ταξική αξιοπρέπεια, υπάρχει και η κοινωνική αληργεγγή. Δεν γίνεται να σε σεβόμαστε, λόγω κοινωνικών δυσκολιών, «κατανοώντας» ότι αύριο θα μας δέρνεις.

◆ Εμείς στην ανεργία και εσέίς μες στη χλιδή, τιμήστε το Τριφύλλι, τελειώνει η υπομονή (πανό των οργανωμένων σπαδών του Παναθηναϊκού, σε πρόσφατο πατηνδί της ομάδας τους)

Για σιγά, ρ

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΞΟΡΜΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΗ
ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ
«ΚΟΝΤΡΑΣ»

50,00 ευρώ

Αριθμός λογαριασμού

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Ο φράχτης του αίματος

«Θα φύγουν από την Ελλάδα είτε με εθελοντικό επαναπατρισμό είτε με υποχρεωτική απέλαση. Είμαστε απολύτως αποφασισμένοι». Η δήλωση ανήκει στον υπουργό Προ-Πο Χρ. Παπουτσή, που έχει την τιμή να είναι ο πρώτος υπουργός που ανακοίνωσε την κατασκευή φράχτη ύψους 3,5 μέτρων και μήκους 12 χιλιομέτρων στον Έβρο, μετατρέποντας την Ελλάδα σε Ισραήλ.

Ποιος είναι ο σκοπός αυτού του φράχτη; Να αυξήσει τους θανάτους μεταναστών, καθώς θα προσπαθούν να περάσουν τα ελληνικά σύνορα από άλλα, πιο δύσβατα σημεία, και έτσι να ανασχέσει κάπως τη ροή εισόδου τους. Γιατί να ανακοπεί η μεταναστευτική ροή αποκλείεται. Κανένας Παπουτσής δεν θα μπορέσει να το πετύχει αυτό, ακόμα κι αν σήσει πολυβόλα και διατάξει να τους πυροβολούν. Είναι τέτοια η βαρβαρότητα στο λεγόμενο τρίτο κόσμο, τόσα τα βάσανα που δημιουργούν η υπεριαλιστική-καπιταλιστική εκμετάλλευση, οι πόλεμοι, οι επεμβάσεις, τα δικτατορικά καθεστώτα, που μεγάλες μάζες ανθρώπων θα ρισκάρουν ακόμα και τη ζωή τους προκειμένου ν' αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη στις χώρες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού.

Είναι πάνω από 300 οι μετανάστες που έχουν μέχρι σήμερα αφήσει την τελευταία τους πνοή στην περιοχή του Έβρου. Διαμελίστηκαν στα ναρκοπέδια, πνίγηκαν στο ποτά-

μι, πέθαναν από τις καιουχίες. Ο πραγματικός αριθμός είναι μεγαλύτερος, γιατί αρκετοί είναι αυτοί που τα σώματά τους χάθηκαν. Στόχος του Παπουτσή είναι να κάνει τον αριθμό μεγαλύτερο. Οσο γίνεται μεγαλύτερο. Γ' αυτό και ο φράχτης που θέλει να σηκώσει δεν είναι μόνο ο φράχτης της ντροπής (για ό,τι συμβολίζει), αλλά και ο φράχτης του αίματος. Ενα δολοφονικό εργαλείο ενάντια στους εξαθλιωμένους που προσπαθούν να διαβούν τα σύνορα, προερχόμενο από τους τόπους της απόλυτης δυστυχίας και βαρβαρότητας.

Οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έχουν μετατρέψει την Ελλάδα σε ματοβαμμένο συνοριοφύλακα της ΕΕ. Η καπιταλιστική εκμετάλλευση και η

ιμπεριαλιστική επιθετικότητα δημιουργούν κύματα μεταναστών προς τη Δύση και η ελληνική κυβέρνηση ανέλαβε να τους αντιμετωπίσει με τα πιο βάρβαρα μέτρα. Η Ελλάδα δεν λειτουργεί ως χώρα διέλευσης, όπως είναι η επιθυμία των μεταναστών που περνούν τα σύνορα, αλλά ως χώρα-φυλακή, που θα τους τσακίζει στα σύνορα, θα τους φυλακίζει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και μετά θα τους απελαύνει. Γ' αυτό και όσους αφήνει ελεύθερους τους εγκαταλείπει στην τύχη τους, με αποτελεσμα να φουντώνουν η εξαθλίωση και η παραβατικότητα από τη μια, η ξενοφοβία και ο ρατσισμός από την άλλη. Αν μόνο τα λεφτά για το φράχτη του αίματος δίνονταν για την περίθαλ-

ψη των μεταναστών, τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά. Κι αν η Ελλάδα έφευγε από τη συνθήκη «Δουβλίνο II» και εφοδίαζε τους μετανάστες με ταξιδιωτικά έγγραφα, πολλά από τα προβλήματα θα είχαν λυθεί. Οι κυβερνήσεις, όμως, δουλεύουν για την ΕΕ, για τους εργολάβους και τις πολεμικές βιομηχανίες, έχοντας εξαφανίσει και το ελάχιστο ήνος ανθρωπισμό από την αστική πολιτική.

Το ευρωπαϊκό απαρτχάνιτ χτίζεται στη χώρα μας, παράλληλα με τη βαρβαρότητα της μνημονιακής πολιτικής. Γ' αυτό και πρέπει να προσδώσουμε στον αγώνα υπέρ των μεταναστών ταξιδικό και όχι αφρορημένα ανθρωπιστικό χαρακτήρα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακτέλου 1 και Εργατική, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθύντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

Οπορτουμισμός

«Τι θέλουν να πουν μ' αυτό; Οτι πι κυβέρνηση καταπέζεται από τους «ζένους». Οτι οι αστοί, τα μονοπάλια, όπως και ο λαός, καταπέζονται από τους «ζένους». Εξαφάνισαν, λοιπόν, την ταξική αντίθεση και τη μετέτρεψαν σε εθνική, ή, καλύτερα, αστικοεθνική (...). Ασε που η υπεράσπιση του έθνους στον καπιταλισμό σημαίνει υπεράσπιση του κεφαλαίου, αλλά ιδιαίτερα στην εποχή του ιμπεριαλισμού, της ανισόμετρης ανάπτυξης και της έντασης της διεθνοποίησης, εκτός από ουτοπία, αυτή πι πολιτική υποτάσσει το λαό στο κεφάλαιο (...). Με την υποτίμηση του νομίσματος έχω από την Ευρωζώνη ποιος θα ωφεληθεί; Ο λαός ή το κεφάλαιο; Το κεφάλαιο!».

Τα παραπάνω προέρχονται από ολοσέλιδο άρθρο που δημοσιεύτηκε στο «Ριζοσπάστη» στις 28 Δεκέμβρη. Περισσός εναντίον Περισσού; Ο πολιτικός φορέας που σκίζεται για τα «εθνικά θέματα» ξαφνικά ανακάλυψε ότι «η υπεράσπιση του έθνους στον καπιταλισμό σημαίνει υπεράσπιση του κεφαλαίου»;

Μην ανησυχείτε, δεν απέκτησε ξαφνικά ταξική στάση ο Περισσός. Απλά, πρέπει να πολεμήσει τους άλλους. Εκείνους που τους κατηγορούν για ρεφορμισμό, όπως ο Ρ. Ρινάλντι της ΚΟΕ, απάντηση σε άρθρο του οποίου αποτελούσε το άρθρο του «Ριζοσπάστη». Ο αρθρογράφος του Περισσού, με άνωθεν έγκριση προφανώς, έκανε την καρδιά του πέτρα και επέστρεψε σε μερικές απλές μαρξιστικές αλήθειες, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν ως ένα ιντερμέδιο ανάγκης. Κατά τα άλλα, ο Περισσός παραμένει συνεπής στην «εθνική» γραμμή του. Άλλωστε, η Λιάνα καραδοκεί...

Να για παράδειγμα, την επόμενη κιόλας μέρα, πι εφημερίδα του Περισσού φιλοξενούσε ένα επαινετικότατο σχόλιο για επιστολή του πρέσβη επί τιμή Θ. Στοφορόπουλου στην «Καθημερινή». Γνωστός αστέρας του «εθνικού τόξου» ο Στοφορόπουλος, την έπεσε στον συνάδελφό του Ι. Μπεβερέτο, ο οποίος από τις στήλες της ίδιας εφημερίδας ζήτησε περίπου το θέσιμο του Περισσού εκτός νόμου. Ο Στοφορόπουλος και για την «εθελοδούλεια» των ελληνικών κυβερνήσεων μίλησε και τον Περισσό υπερασπίστηκε, «που δεν πάει να επισημαίνει την εκεί (σ.σ. στο Αιγαίο) απεμπόληση κυριαρχικών δικαιωμάτων του ελληνικού κράτους».

Πέρα απ' αυτό το σχόλιο, το οποίο καθαρά ενδεικτικά παρατίθεται, λίγες μέρες αργότερα είχαμε την Παπαρήγα να εμφανίζεται σφόδρα ανποχούσα εθνικώς, εξαιτίας της μετάβασης Παπανδρέου στην Τουρκία. Απλά έχουμε να κάνουμε με τις αναγκαστικές αντιφάσεις στην πολιτική ενός οπορτουνιστικού και χωρίς αρχές κόμματος, που έχει κατανήσει το μαρξισμό καρικατούρα. Θυμάται κάποιες γενικές αλήθειες για να πολεμήσει τους «όμορους» οπορτουνιστές, τοποθετώμενο στ' αριστερά τους, ενώ την ίδια στιγμή συνεχίζει να ασκεί αστική πολιτική, στο όνομα «της Ελλάδας» και των «εθνικών της συμφερόντων».

Πέρα, όμως, από τον οπορτουνισμό του Περισσού, υπάρχει ένα γενικότερο ζήτημα, το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει και θα μας απασχολήσει σε επόμενα φύλλα της «Κ». Πρόκειται για την αντιμετώπιση της σχέσης ελληνικής κυβέρνησης - τρόικας και για τη διεξοδολογία που αναπτύσσεται από διάφορες κατευθύνσεις και που πλασάρεται σαν «αριστερή πρόταση». Μια διεξοδολογία που ήδη κάνει ζημιά και πρέπει ν' απασχολήσει το ιδεολογικό μας μέτωπο.

Είναι δυνατόν ν' αναζητούνται λύσεις από τη σκοπιά «της Ελλάδας», δηλαδή από εθνική σκοπιά; Είναι δυνατόν να γίνονται προτάσεις διαχείρισης στο πλαίσιο του καπιταλισμού; Είναι δυνατόν να παρακάμπτεται ή να παραβλέπεται το ζήτημα της εξουσίας ως κομβικό ζήτημα σε κάθε οικονομική πρόταση; Αυτά είναι τα ερωτήματα που πρέπει να τεθούν και ν' απαντηθούν από τη σκοπιά της εργατικής επανάστασης και της ανατροπής του καπιταλισμού.